

UNIVERSITAS

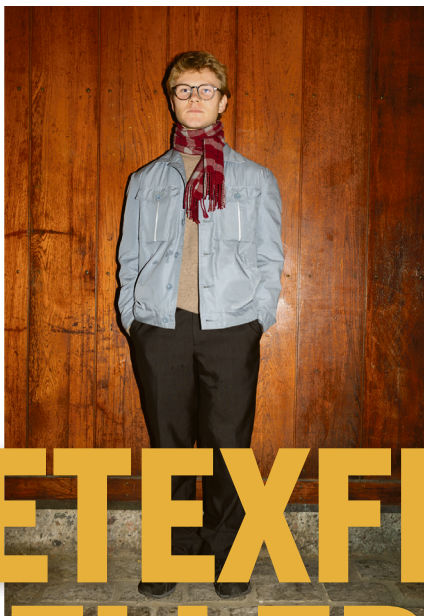

Norges største studentavis

utgave 21, årgang 75

www.universitas.no

torsdag 7. oktober 2021

Studentpubane skrik etter frivillige: **MÅ HALDE STENGT**

Nyheit s. 4-5

Universitas anmelder studentforeninger

FRETEXFEST ELLER BOBLEVEST?

SLIK ER
MOTEN
DER DU
STUDERER

Kultur s. 16-19

Anmeldelser s. 22-23

**KRONISK SYK
STUDENT
RISIKERER
UTKASTELSE
FRA SIO-BOLIG**

Nyhet s. 8-9

TEKNISK MUSEUM

Nasjonal

Ny utstilling

SAND I MASKINERIEET

Nasjonalmuseet på Teknisk museum, 30.9-24.4 2022

Foto: Oskar Andersen. "StoneTop" Jimmie Durham 2003

MENINGER

Redaktør: **Endre Ugelstad Aas**
endreuas@gmail.com 901 95 375

Nyhetsleder: **Anna Krokene**
annakrokene@gmail.com 410 80 450

Fotosjef: **Sindre Deschington**

Desksjef: **Sofie Martesdatter Granberg**

Nettredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Fattigmannsjuss til folket

Se for deg følgende scenario: Du har nettopp flyttet inn i et nytt kollektiv, men oppdager raskt en skade på boligen som gjør det vanskelig å opprettholde leieavtalen. Du varsler huseier, men vedkommende står fast ved at det ikke er noe galt med boligen. Vedkommende sier snarere at du selv, i tråd med husleieloven, er ansvarlig for å melde fra om skaden, og nekter å betale tilbake depositumet du har brukt storstipendet til å legge ut for. Hvordan går du frem? Hvem kan hjelpe deg med å tolke lovverket?

Selv om eksempelet ovenfor er rent hypotetisk, havner studenter og andre lavinntektsgrupper ofte i situasjoner hvor de har behov for rettshjelp. De færreste av dem vil imidlertid ha råd til å betale for dette av egen lomme. Gjennom Jussbuss og Jurk (Juridisk rådgiving for kvinner) kan utsatte grupper derimot få lavterskel rettshjelp i enkeltsaker og veiledning i juridiske spørsmål. Tilbudet drives av erfarne jusstudenter, som igjen får verdifull praksiserfaring i arbeidet med sakene. For at hjelpetilbudene skal gå rundt, er de avhengige av økonomisk støtte fra det offentlige.

Hvordan går du frem? Hvem kan hjelpe deg med å tolke lovverket?

Derfor er det svært bekymringsfullt at byrådet i Oslo i sitt budsjettforslag vil kutte i støtten til foreningene. I budsjettforslaget foreslår Byrådet å kutte Jussbuss med 200 000 kroner fra i fjor. For Jurks del ligger kuttet på 80 000. Begge foreningene mottok en million hver fra kommunen i fjorårets Oslo-budsjett. -- Dette er et kutt som rammer dem som allerede har minst, sa daglig leder i Jurk Bjørk Gudmundsdottir Jonassen til Avisa Oslo 30. september.

Med færre midler i kassa står begge foreningene i fare for å kutte i antall saksbehandlere. Et svakere juridisk hjelpetilbud til byens vanskeligstilte innbyggere, står ikke akkurat i stil med budsjettets motto om «[e]n grønnere, varmere mer skapende by med plass til alle».

Foreningene bidrar også til at jusstudentene selv får uvurderlig praktisk erfaring.

– Det er klart at jussen ikkje alltid er retta mot dei som har minst, og dei sakane Jussbuss jobbar med er typisk «fattigmannsjuss som det ikkje er så mykje pengar i. Og la oss vere ærlege – jusstudentar er ofte ei ganske privilegert gruppe, sier daglig leder i Jussbuss Ole Martin Juul Slyngstadli til Universitas denne uken.

Det samme argumentet deler Juristforbundets Katrine Bratteberg.

– Det er ei utruleg lærerik og verdifull erfaring for jusstudentane å ha inn i arbeidslivet, sier hun til Universitas. Hun skulle derfor sett at Byrådet bevilget mer til slike tiltak. Byrådet står likevel hardt på sine prioriteringer. De mener tilgangen til kostnadsfri rettshjelp er god nok som den er. I tillegg bevilger de jo tross alt midler til kommunens eget kostnadsfrie rettshjelpskontor.

En by med plass til alle fordrer også jurister som har fått kjenne på hvordan jussen påvirker livene til mennesker fra alle samfunnslag. Jusstudenten som i dag bruker fritiden sin på å behandle en kinkig depositum-sak, vil fort kunne ende opp med å forvalte skjebnen til fremtidens Nav-klienter. Verdien av noen offentlige tusenlapper har sjelden vært mer åpenbar.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Jone Trovåg**
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

SiO er intenst udemokratisk

Som tidligere UiA-student har jeg nå grunnlag for å sammenligne SiA med SiO. Jeg tildeler herved SiO diagnosen «demokratisk under-skudd». Her er epikrisen.

Kommentar

Vegard Møller,
journalist i Universitas

Viste du at SiO, på papiret, er en demokratisk institusjon som skal styres av studentene, for studentene? Det er helt sant! I Studentsamskipnaden SiOs hovedstyre har studentene, takket være styreleders dobbelstemme, flertall. Vi velger dem imidlertid ikke. Vi velger dem bare indirekte via Velferdstinget, som igjen velges indirekte via vår institusjons studentparlament eller studentråd. SiO er egentlig litt som EU: Det blir stadig større avstand mellom oss og dem, men likevel får de stadig større innflytelse over livene våre.

Det er i seg selv problematisk, da det for hvert ledd blir vanskeligere for oss å holde dem ansvarlige når ikke de handler i tråd med våre ønsker, men dette er utrolig nok bare begynnelsen. Hvor var jeg? Jo.

Poenget mitt er at SiO, i alle fall på papiret, er demokratisk. Fra dette følger det en rekke forventninger. Og her til mitt andre poeng: De er ikke i nærheten av å leve opp til disse forventningene. La meg utdype. Studentrepresentantene har som nevnt flertall i hovedstyret, men det trenger ikke medføre at de styrer sjappa i praksis. Beslutningsmakt er nemlig ikke alt. For det er jo

direktørene som til daglig jobber med SiO. Det betyr at de har en kunnskapsmakt det nærmest er utenkelig at studentene kan konkurrere med. Derfor er det fullt mulig at direktørene instruerer sitt beslutningsorgan av uvitende nikkedukker i hvordan de skal instrueres, og derfor i realiteten instruerer seg selv, slik kommunedirektører (tidligere: rådmenn) over hele landet får ordførere til å se ut som Kong Harald V. Er dette tilfellet? Eller går kanskje studentrepresentantene årlig til valg på høyere direktørlønn og husleie? Ikke vet jeg, og det er her neste problem ligger: SiO nekter å la oss vite hva de driver med, og vi kan derfor ikke gjøre stort annet enn å spekulere.

SiO er nemlig suspekt hemmelighetsfulle sammenlignet med Studentsamskipnaden i Agder (SiA).

Som redaktør for Unikum deltok jeg på nesten hvert eneste styremøte som observatør. Jeg fikk alltid innkalling på e-post, og referatene var detaljerte. Jeg vil si de var omtrent like åpne som Velferdstinget og Studentparlamentet. SiO har derimot lukkede møter. SiO publiserer kun vage stikkordsformede møtereferater. Og SiO gir deg ikke innsyn i noen sentrale dokumenter.

Er SiO et privat selskap? (Svaret er forresten nei, hvis du lurte.)

Det er verdt å nevne at dette er lovlig fra SiOs side. De er nemlig ikke underlagt offentlighetsloven. Men det er heller ikke SiA. Likevel har de valgt å holde seg på et minimumsnivå av offentlighet for å oppnå en minimumsnivå av legitimitet. Nå er det

Hva i all verden har dere å skjule?

Arkivaren

SEIER I SIKTE

Studentene på SV og HF aksjonerer mot krisen i utdanningstilbudet ved Universitetet i Oslo. Ikke siden Renteaksjonen i 1987 har stemningen blant studentene vært så opphisset som nå.

— Vi gir oss ikke før vi har fått tilbake seminarundervisningen, sier de i studentenes aksjonskomite, som sist fredag mobiliserte flere hundre studenter foran Administrasjonsbygget på Blindern.

Og presset fra studentene er i ferd med å gi resultater.

—Universitetsledelsen er fullt innstilt på å finne en løsning, sier rektor Inge Lønning og universitetsdirektør Kjell Ståhl. I denne uken skal institutter som er rammet av nedskjæringer vurdere mulige krisetiltak. Innen 17. februar skal konkrete forslag ligge på universitetsdirektørens bord.

— Men ingenting vil skje hvis ikke studentene fortsetter å legge press på instituttene og universitetsledelsen, understreker Aksjonskomiteen.

32 år senere

Hundrevis av studenter aksjonerte for gruppeundervisning foran administrasjonsbygningen på Blindern vinteren 1989. — Vi gir oss ikke før vi har fått tilbake seminarundervisningen, sa studentenes aksjonskomité til Universitas. Heldigvis var universitetsledelsen fullt innstilt på å gjøre noe problemet. Og nå, i 2021, kan vi endelig møtes til gruppeundervisning og seminarer igjen! Jippi!!

Universitas onsdag 8. februar 1989

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

på tide at også SiO slutter å oppføre seg som et privat selskap.

Vi forventer mer av demokratiske institusjoner enn av private selskap. Se for deg at regjeringen ikke var pliktig å informere oss om hva de drev med. Hvordan skulle da den fjerde statsmakt oppfylt sin plikt til å holde politikerne ansvarlig? Som studentavis har vi det samme ansvaret for å holde studentene oppdatert på hva organisasjonene i deres omgivelser holder på med. SiO nekter oss å gjøre den jobben. Og da blir en jo bekymret. Hva i all verden har dere å skjule?

SiO har flere ganger måtte forklare hvorfor de ikke vil underlegge seg offentlighetsloven. For eksempel begrunner de det med at det er ulovlig å gi innsyn i informasjon som kan være konkurransesvekkende, som for eksempel i boligsaker. Denne innvendingen er delvis legitim. Derfor bør de gjøre som SiA og sende observatører på gangen når disse sakene diskuteres. Det er fullt mulig å velge delvis offentlighet.

Videre har de hevdet det kan føre til dyre administrasjonskostnader. Vel. Det er ganske mye som blir billigere når du reduserer en aktørs ansvar ovenfor deres omgivelser. For eksempel kan vi spare en god del penger på

sprit – om vi fjerner reguleringer som holder produsenten ansvarlig dersom noen dør av metanolforgiftning. Høres det lurt ut? Jeg mistenker at det kunne ført til utilsiktede negative konsekvenser.

Så hvis det virkelig blir for dyrt å holde oss informert, la meg foreslå følgende: Vi finansierer det med å halvere direktørlønna til en skarve million. Alternativt kan dere sende oss møtereferater på e-post, de samme dere sender internt. Hvis ikke, stiller vi gjerne opp på hovedstyremøter, og det gjør vi helt gratis. Har vi en avtale?

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av
Live «Lusker'n» Tronstad

Øyeblikket

av Joachim Kvaleng

Tit-hei: Holder øye med gratisavisene

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Emilie Waldal
Sivert Bjelland Sevatdal
Sofie Martesdatter Granberg

DESKJOURNALIST:

Live Tronstad

KORREKTURSJEF:

Harald Nordbø

Universitas stettes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

12 ÅR MED SPARETILTAK:

Sløser like
mye strøm

⚡ Omsider skal energiforbruket til
Universitetet i Oslo kartlegges.

⚡ Bellona og Siemens mener UiO
kan spare 40 millioner kroner årlig.

Nyhets, side 4 og 5

Strømmell for UiO?

I 2013 avdekket Universitas at Universitetet i Oslo kan spare millioner på strømavgifter (40 av dem, faktisk), bare det blir litt mer energieffektivt. Med den økende strømprisen i mente får vi håpe energieffektiviseringen har kommet et stykke på veien de siste åtte årene.

Universitas onsdag 20. mars 2013

NYHET

nyhetsredaktør: **Anna Krokene**
annakrokene@gmail.com 410 80 450

Manglar folk: Totalt no har studentpuben Uglebo under 20 frivillige. Dei skulle helst ha vore tre gongar så mykje – opp mot 60.

FRIVILLIGE FORSVINN F

Gjenopninga av samfunnet skulle ha vore ei stor feiring for studentane, men dessverre blei det ikkje slik for alle. Studentpubane i Oslo slit etter over eit år med restriksjonar.

Ned i kjellaren

tekst Cecilie Marjatta Välinen og Tone Ollestad
foto Isabel Svendsen Berge

Utanfor Uglebo studentpub på Blindern stod det ein gjeng studentar klare for helg og fredagspils førre veke. Vonbroten var derfor stor når dei fekk beskjed om at Uglebo ikkje held ope den helga. Dei har ikkje nok frivillige.

– Det er trist, for å vera ærleg. Vi skulle ha opna om 45 minutt om vi hadde hatt nok frivillige. Men det har vi ikkje, seier styreleiar Asa-Jane Stuart-Campbell.

Fortvilninga er stor. Dei er ikkje permanent stengt, men prøver

så godt dei kan å halde ope kvar fredag. Det er ikkje alltid dei får det til.

Lite nattaktivitet på Uglebo

Uglebo har mista eit heilt år med potensielle kundar og frivillige. Mange studentar i dag kjenner berre til koronatilstandane og veit ikkje om at det ligg ein studentpub i kjellaren til Sophus Bugges hus på Blindern.

Stuart-Campbell synest det er vanskeleg å nå ut til nye studentane. Uglebo er den einaste studentpuben på Det humanistiske fakultet, så det skulle vore raust med studentar her, meiner ho.

– Dei nye studentane veit ikkje at vi finst, for dei har ikkje vore

her. Vi treng dei, men dei veit ikkje at vi treng dei.

No er dei rundt 15 frivillige. Dei burde vore minst 25, men ideelt over 60. Då kan dei halde ope kvar veke, og dei frivillige kan rullere på vaktene.

Ho fortel at da ho starta hjå studentpuben, var det så fullt i lokalet at ein berre måtte sette seg med det bordet der var ledig. Det var ofte rundt 40 til 50 studentar her. Slik vart ho kjent med mange nye studentar.

– Eg er veldig sjenert, så det var ein fin måte å bli kjent med mange nye menneske, seier ho.

Følte seg heime

Stuart-Campbell flytta til Noreg frå Australia då ho var 19 år. Utanfor studiet var det vanskeleg å finne ein vennekrets, men det har ho funne på Uglebo. Dei frivillige på Uglebo er ein sosial gjeng. Dei står ikkje berre i baren, men drar

og på hyttetur, på tur med danskebåten og har egne festar.

– Det er ein stad å vera der du kan føla deg heime. Ein stad på universitetet der du kan vere deg

Dei nye studentane veit ikkje at vi finst, for dei har ikkje vore her

Asa-Jane Stuart-Campbell, styreleiar Uglebo

sjølv og sutre om du vil. Folk forstår, seier ho.

Hausten 2019 blei ho kjent med Raymar Hassani, som starta som frivillig hjå Uglebo. Han tek to bachelorstudium samtidig, men sjølv mellom Midtausten- og religionsvitenskapstudia finn han tid til å arbeida som frivillig hjå Uglebo. Han synes det er viktig å ta seg tid til å vere sosial mellom all lesinga.

– Det er det sosiale miljøet og

menneska eg møter som gjer det frivillige arbeidet så hyggjeleg. Uglebo er ein sosial plass kor ein kan bli kjent med nye studentar, seier han.

Han fortel at før korona var det eit sosialt miljø med mange internasjonale studentar òg.

Hassani beskriv dei som jobbar på Uglebo som veldig hyggjelege, easy-going og fine å vere med. Han synest det er viktig å bidra og hjelpe som frivillig på ein studentdrevet stad. Og så er det mange fordelar med å jobbe hjå Uglebo.

– Ein får gratis kaffe og te heile semesteret, og så er det mange interne sosiale kveldar for dei tilsette. Det er hangout-kveldar, filmvisingar og brettspillkveldar, fortel han.

Han synes det er synd at Uglebo ikkje er som det var før korona, og håper fleire frivillige mel-

RÅ STUDENTPUBANE

der seg, så dei kan opne opp den vanlege drifta. Han synest det er ein viktig plass og eit viktig samlingspunkt for studentar.

– Uglebo er ein stad ein berre kan vere og slappe av og sitte å lese, eller vere med på store arrangement som til dømes Halloween-fest, avsluttar Hassani.

Merker effekten av nedstengning

På Samfunnet Bislet er òg alt arbeid frivillig. I heile førre skuleår valte dei å halde kjellarpuben stengt. Dei hadde nokre få arrangement som til dømes konsertar, humorshow og kviss over nett. Bemanninga deira har ikkje blitt like amputert som hjå Uglebo, men dagleg leiar Eirin Kornelia Gjerding Østensen seier dei har færre frivillige no enn før pandemien.

– Til vanleg har me ein stad mellom 150 og 200 frivillige. Det er behageleg for oss alle. Alle frivillige kan jobbe så mykje dei vil

hjá oss, ein skriv seg opp for å jobba når ein sjølv vil det. No har vi 50 til 60 frivillige som er aktive og tek vakter, seier ho.

Mange av dei frivillige er ferdige å studere. Av dei som står igjen er det mange av dei same frivillige som går igjen, for å fylla dei 29 vaktene i veka.

Ho innrømmer likevel at det har vore vanskeleg å starte opp att. Under koronaåret mista dei eit heilt år med hardtarbeidande rekruttering, og andreklassingane

Vi opna til fadderveka i år. Skal eg vere ærleg, så var det trangt.

får først no moglegheita til å besøke baren for fyrste gong.

– Vi opna til fadderveka i år. Skal eg vere ærleg, så var det

trangt. Men vi er heldige som har mange frivillige, seier ho.

Gode på rekruttering

Østensen meiner at det hjelper at puben igjen er open, og seier at dei har ein tendens til å få nye frivillige som kjem inn frå starten av semesteret. Ho seier dei er flinke på å rekruttere nye når dei er gjest i kjellaren, som no held open frå onsdag til fredag kvar veke.

– Det pleier stort sett å vere at dei kjem hit. Vi er flinke til å re-

kruttere når dei er her, og så er det òg foreningsdagane, seier ho.

Ho føler dei har greidd å bygge opp det sosiale igjen. Samfunnet

Bislet kan friste med frivillig-gode og sosiale hendingar som hytteturar, julebord og eitt internt arrangement i månaden.

Har ikkje gitt opp

Uglebo klarer ikkje å rekruttere på same måte, då dei er så få at dei ikkje har moglegheit til å halde ope. Dei mistar kundane når det er vanskeleg for dei å vite når Uglebo held ope. Stuart-Campbell håper det blir lettare å få nye frivillige no som gjenopninga er eit faktum.

Sjølv kombinerer ho Uglebo med ein master i Europastudier.

– Går det greit å kombinere master og jobben som frivillig hjå Uglebo?

– Nei, nett no er det veldig tungt. Vi treng fleire frivillige.

Stuart-Campbell seier at ho bruker rundt 20 timar på Uglebo i veka.

– Kor mykje er det forventet at ein frivillig kan jobbe?

– 3 ganger i løpet av semesteret. 6 til 12 timer i løpet av heile semesteret.

– Men ein kan jobbe her kvar dag om ein vil det?

– Ja, det er opp til kvar enkelt. Men det er ikkje forventet. Vi kan ikkje forvente at folk jobbar seg i hel når det er frivillig.

Det tok ei stund før ho sjølv fann Uglebo, men då ho gjorde det, skjønte ho at dette var plassen for henne. Nå håper ho at fleire finn vegen til den koselege kjellarpuben, så det igjen kan verte liv der. Stuart-Campbell ønskjer at Uglebo kan vere eit hyggeleg og sosialt tilskot i studentane sin kvardag. Ho håper ho får det til.

– Eg håper verkeleg det, at vi kan ha fleire opne kveldar for å få folk inn. Vi må vera meir kreative og prøve å kome over den kneika av å vere så demotivert. Å ikkje få det til gjer vondt, avsluttar ho.

Eirin Kornelia Gjerding Østensen, dagleg leiar Samfunnet Bislet

— Du skal vere, i mangel av betre ord, ei hore, i straummarknaden

Jakthøst: Jon Grindbakken gjer det han kan for å spare pengar på straum.

Høge straumprisar gjer at Jon Grindbakken (26) byter straumavtale kvar andre månad. De er det pengar å spare på, bekreftar Forbrukerrådet.

Straumprisar

tekst Siri Storheim
foto Isabel Berge

Jon Grindbakken (26) er over gjennomsnittet opptatt av straumprisar. Han bur i kollektiv med tre andre i ein gamal bygard på Bislett. I ein stor og dårleg isolert leilegheit, som attpåtil er i fyrste etasje, merkar dei dei høge straumprisene godt.

– Det er jo vi som på ein måte står for oppvarminga av golvet til dei over, seier Grindbakken.

Spesialpedagogikkstudenten har skjont at det er mykje pengar å spare på straum, og det har nesten gått sport i å finne dei billigaste avtalane. Han byrja å byte straumavtale hyppig etter tips frå broren, som jobba ein periode i straumselskap.

– Du skal vere – i mangel på betre ord – ei hore i straummarknaden. Og det er eg heilt open om når eg pratar med straumselskap.

Byter avtale kvar andre månad
Ifølgje tal frå Statistisk sentralbyrå (SSB) er straumprisane for hushaldningar tredobla frå andre kvartal 2020 til andre kvartal 2021, og det er ingenting som tyder på at prisane går ned med det fyrste. Dei høge prisane er ein kom-

binasjon av kaldt vør og lite vatn i magasinane. Ei undersøking utført av Ipsos for Norgesenergi viser at heile 71 prosent er bekymra for at straumprisane skal auke framover, skriv NRK.

Grindbakken jaktar det han kallar *start-up deals*, som han stort sett har i cirka to månader.

– Prisane er skyhøge no. Eg er stort sett på utkikk etter spotprisavtaler utan binding, men sånn som det er no, trur eg at fastprisavtalane er billegare med binding.

Når han signerer ein avtale, set

han på ein alarm seks til sju veker seinare. Då er det er på tide å byte. Når Universitas møter han, har alarmen akkurat ringt, og han er klar for å jakte neste tilbod. Då legg han inn kontaktinfoen sin på nettsida elskling.no. Dette er ikkje ei online dating-side, men ei side som samanliknar straumleverandørar. Når Jon har lagt inn telefonnummeret sitt her, er det berre å vente på at leverandørene skal kome til han.

– Det var ein som ringte i stad, men det tilbodet kunne eg ikkje ta, for det var litt dyrare enn det vi har. No har vi minus 36 kr/Kw/t (kilowattime). Altså spotpris minus 36 øre, som er eit typisk oppstartstilbod.

– Det var ein som ringte i stad, men det tilbodet kunne eg ikkje ta, for det var litt dyrare enn det vi har. No har vi minus 36 kr/Kw/t (kilowattime). Altså spotpris minus 36 øre, som er eit typisk oppstartstilbod.

Spotpris er marknadsprisen for Kw/t per døgn, altså den prisen alle straumleverandørane kjøper for.

Det er tydeleg at Jons taktikk har effekt på lommeboka.

– I sommar fekk vi pengar for å bruke straum, då hamna vi under o øre Kw/t.

Når straumprisen er under null får ein ikkje pengar inn på konto, men plussbeløpet vert trekt frå nettleiga. Prisen på nettleiga er det vanskeleg å spekulere i, så det kjem godt med ifølgje Jon.

Det er lov å vere utro mot straumselskapet sitt. Ein treng ikkje gifte seg, det er lov å byte

Thomas Iversen, seniorrådgivar Forbrukerrådet

Må følgje godt med

Seniorrådgivar i Forbrukerrådet Thomas Iversen anerkjenner Grindbakkens metode, og bekreftar teorien hans om at ein bør vere ei hore i straummarknaden.

– Ja, det er eg einig i. Det er lov å vere utro mot straumselskapet sitt. Ein treng ikkje gifte seg, det er lov å byte.

Han bekreftar at det stort sett alltid er mogleg å finne kortvarige tilbod som gir veldig billeg straum.

– Viss du er ein bevisst forbrukar og har relativt god kunnskap om straummarknaden, er det ingenting i vegen for å surfe på slike kampanjetilbod.

Viss ein vel å gjere som Grind-

bakken, er han tydeleg på at det er viktig å følgje med.

– Du må vere bevisst på å byte straumavtale mange gonger i året for å alltid ha eit kampanjetilbod, og det er det ikkje alle som verken giddar eller ønskjer.

Iversen forklarar at det å byte avtale i seg sjølv er enkelt. Jobben ligg i å til ein kvar tid finne det beste kampanjetilbodet. Ein må følgje godt med på kor lenge tilbodet varer, for når kampanjen er over, risikerer ein å bli sette over på ein mykje dyrare avtale, forklarar han.

– Viss ein ikkje ønskjer å bruke så mykje tid på straumen, vil det for mange vere meir fornuftig å velje ein avtale som har fast lågpris. Dei er noko mindre prisgunstige, men dei er til gjengjeld vesentleg meir varige.

Heller stillongs enn panelomn

Grindbakken sparar ikkje berre pengar på gode avtaler, men er òg ein bevisst forbrukar.

– Eg er den dårlegaste til å skru av lyset, men eg er veldig god på å skru av panelomnane våre. Eg kan ta på meg ein stillongs og tjukke sokkar og det går bra.

– **Du bruker heller stillongs enn å slå på omnen?**

– Ja. 200 kr på ein stillongs sparer du inn ganske fort på å skru av panelomnane, trur eg.

– **Det høyrer litt hardt ut?**

– Men det er jo koseleg å gå med stillongs.

Tre straumtips til studentar:

+ Ver bevisst på kva straumavtale du vel. Straum er jo straum, uansett, og det er ingenting spesielt med avtalar som marknadsfører seg mot studentar.

+ Sjekk strompris.no for å få oversikt over dei billigaste avtalane, både varige avtalar og kampanje.

+ Det kan vere fornuftig å ikkje velje fastpris viss du er student. Skal du flytte, reise på utveksling eller flytte saman med nokon du treffer på studiet, er det dumt å ha ein fastprisavtale som er dyr å seie opp.

Kjelde: Thomas Iversen, seniorrådgivar Forbrukerrådet

Ønskjer nokon å sparre med

– Det hadde vore litt greitt om fleire eg kjenner ville halde på med det også. Slik at vi kunne hatt eit storkollektiv med straumsparrar.

Draumen hans er å etablere ein gjeng på 10–15 stykkar som alltid er på utkikk etter gode deals, og har fullmakt til å signere avtalar på dei andre sine vegne. På den måten kan den som får ein god pris signere 15 husstander samtidig og kanskje få endå større rabatt.

– **Har du tenkt på å starte ein SiO-forening?**

– Hehe, nei. Så nörd trur eg ikkje eg er.

Så kjem erkjenninga.

– Greitt, kanskje eg er opptatt av straum.

STUDENTER RASER MOT MANGEL PÅ LESESALPLASSER: – Superfrustrerende

Masterstudenter ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet opplever stadig et fravær av lesesalplasser. Nå stiller de krav til fakultetet. – Det er ikke greit sånn det er nå, sier studentleder.

Lesesaler

tekst Daniel Kristiansen
foto Isabel Svendsen Berge

Tiden går, men mangelen på leseplasser består. Universitas har tidligere skrevet om oppussingen av Eilert Sundts hus som har blitt kritisert av både studenter og ansatte. Fellesnevneren er at oppussingen rammer studentene hardt. – Eilert Sundts hus er et sted der masterstudenter har oppholdt seg, lest og snakket sammen. Mens oppussingen har pågått, har ikke studentene fått et godt nok alternativ til å dekke disse behovene, sier Marion Belsvik (21). Hun er nestleder i Studentutvalget ved Det samfunnsvitenskapelige fakultetet (SVSU).

SVSU har tidligere tatt til orde for at universitetet må legge til rette for bedre fasiliteter for fakultetets masterstudenter. Der ansatte ved fakultetet oppholder seg i midlertidige lokaler på Ullevål stadion og i Nydalen, er masterstudentene først og fremst tildelt en egen lesesalavdeling i bygget. Belsvik opplyser at masterstudentene også skal ha mulighet til å ta i bruk mindre lesesaler og kollokvierom på Det humanistiske fakultet. Hun har imidlertid ikke hørt om noen som har fått tilgang ennå.

Har ikke tilgang

Selv om masterstudentene har tilgang til de samme bibliotekene og lesesalene som bachelorstudenter ved universitetet, mener likevel flere masterstudenter at tilgang til egne lesesaler og -rom

Etterlyser leseplasser: Marion Belsvik, Hugin Dyre Jacobsen og Jake Ference mener det er uholdbart at det ikke er tilrettelagt egne leseplasser for masterstudenter.

er kritisk. Blant dem er Jake Ference (22), som går master i sosialantropologi.

– På mitt studieprogram har vi ikke tilgang til rommene som vanligvis brukes. Nå må vi bruke auditorier eller biblioteker som alle andre studenter også kan bruke. Det ville vært fint å slippe å bekymre seg for om man finner ledig plass et sted, sier Ference.

Han forteller at han ikke har fått tilgang til rommene på HF.

– Jeg og to medstudenter dro dit et par dager senere. Da vi kom dit, lot det seg ikke gjøre å reservere rommet. Verken systemet eller adgangskort fungerte. Vi presenteres for løsninger som ikke virker.

Videre problematiserer han at oppussingsperioden er utvidet. I utgangspunktet skulle B-blokka stå klar til bruk igjen til høstsemesteret neste år, men det har blitt forskjøvet til årsskiftet.

– Nå har vi masterstudenter som aldri har hatt og sannsynligvis aldri kommer til å ha egne lesesalplasser. Det er en ressurs som vi er ment å ha, som har blitt tatt fra oss. Det er superfrustrerende.

Krever løsninger

Leder i SVSU Hugin Dyre Jacobsen (22) er enig med Belsvik og Ference i at

mangelen på lesesalplasser er et stort problem. På samme tid er han tydelig på at det alene ikke favner hele problemstillingen.

– Masterstudentene har ikke tilgang på arealer hvor de kan møtes og danne forskjellige fellesskap. Arealene utgjør en viktig del av studieløpet, både i møte med andre studenter og vitenskapelig ansatte.

SVSU sendte derfor et notat bestående av krav og løsningsforslag til fakultetsledelsen forrige fredag. Ifølge Belsvik må det etableres skikkelige og forutsigbare lokaler for masterstudentene.

– Helt konkret har vi bedt om bedre tilgang til for eksempel seminarrom og læringscenteret, som kan brukes til samtaler mellom vitenskapelig ansatte og studenter, eller mellom studenter.

Belsvik forklarer at de vitenskapelige ansatte har fasiliteter som er lite egnet til å ta imot studenter for samtaler med et faglig innhold.

Et make or break moment

Jacobsen sier til Universitas at SVSU har gitt fakultetsledelsen til slutten av måneden til å vise konkret handling. Dersom de ikke ser resultater, vil de ta saken til fakultetsstyret – fakultetets øverste organ.

– Vi kommer til å gjøre alt som står i vår makt for å få gjennomslag for kravene, eller å få fakultetsledelsen til å sitte igjen med en så dårlig følelse som overhodet mulig, sier Jacobsen og fortsetter:

– Det er ikke greit sånn det er nå. Vi har kommet med konkrete

Nå har vi masterstudenter som aldri har hatt og sannsynligvis aldri kommer til å ha egne lesesalplasser

Jake Ference, masterstudent

krav og en konkret tidsfrist, så nå har vi noe å følge opp. Vi har også en plan for hvordan vi skal eskalere det videre. Dette er et *make or break moment*.

Fakultetet svarer

Direktør på SV-fakultetet Gudlek Grimstad forteller at fakultetsledelsen har god kontakt med SVSU, og at de skal få svar fra dem innen tidsfristen de har satt. Han opplyser at fakultetet er opp-tatt av å flytte forskningsmiljøene som studentene etterlyser, tilbake til Eilert Sundts hus, så fort oppussingen er ferdig.

«Dessverre har det ikke vært mulig å finne egnede lesesal- og pausefasiliteter for studenter i de midlertidige lokalene som er stilt til rådighet. Fakultetet er klar over at spesielt masterstudentene savner et fast miljø å arbeide i», skriver han til Universitas i en e-post.

Han bekrefter at lesesal E i Eilert Sundts hus samt lesesalplasser i Niels Treschows hus er forbeholdt masterstudentene, og at denne ordningen vil gjelde så lenge rehabiliteringen pågår. Alle masterstudenter skal ha tilgang til

disse lesesalene med studentkort, og kan ikke forklare hvorfor enkelte ikke har tilgang.

«Etter at avstandskravet ble fjernet kan fakultetet nå tilby totalt 134 masterlesesalplasser, hvilket heldigvis kun er 18 færre plasser forbeholdt masterstudenter sammenliknet med før oppussingen startet», skriver han.

Han opplyser at seminar- og kollokvierom som har vært stengt grunnet korona, har også åpnet igjen for studenter. Læringscenteret vil åpne om kort tid.

– Masterstudenter har jo tilgang til lesesaler og biblioteker slik som andre studenter. Stiller studentutvalget rimelige krav?

– Masterstudenter skal skrive, jobbe over lengre tid og avslutte sitt studium. Vi jobber for at det fortsatt skal være masterlesesalser i fagmiljøene våre. Der er vi ikke akkurat nå, men målsetningen er å få det til i Eilert Sundts hus, når det er ferdig oppusset, sier han senere over telefon til Universitas.

På spørsmål om han er enig med SVSU-leder Jacobsen om det er rett og rimelig at fakultetsledelsen burde føle seg dårlig, har han ingen kommentar.

universitas@universitas.no

Belastning: «Selma» har en funksjonsnedsettelse som blant annet medfører redusert gangfunksjon. Å måtte flytte ut av SiO-boligen vil være en stor belastning for henne, forteller hun.

Kronisk syk student kan bli **kastet ut** av SiO

Kronisk syke «Selma» nærmer seg maksgrensen på hvor lenge man kan bo i SiOs studentboliger. Hun søkte om forlengelse, men fikk avslag. Nå klager hun.

SiO-bolig

tekst Amanda Schøyen
foto Sara Aarøen Lien

En kveld i september tikker det inn en e-post fra Studentsamskipnaden SiO i innboksen til «Selma». Dagen før søkte hun om å få forlenget botid i studentboligen. E-postens budskap er enkelt: Hun har fått avslag på søknaden.

Selma mener at det må ha skjedd en feil. Hun har en kronisk sykdom, noe som har ført til forsinkelser i studieløpet. Om noen måneder når hun SiOs maksgren-

se på fem års botid, men er enda ikke ferdig med graden sin. Ifølge SiOs tildelingsreglement har hun imidlertid rett på særskilt behandling, og potensielt forlenget botid, fordi hun kan dokumentere at forsinkelsen er helserelatert.

Selma er ikke hennes egentlige navn. Hun ønsker å være anonym fordi hun er i en pågående klageprosess på avslaget om forlenget botid.

På videolink fra leiligheten hun nå ligger an til måtte flytte ut av, beskriver hun sjokket ved å likevel få

avslag på søknaden. Hun er sliten, så hun ligger i sengen med kame-raet avslått mens hun forteller.

– Saken min har ikke blitt sett på av en saksbehandler, det er tydelig. Det virker som om søknaden har blitt automatisk avslått uten at de faktiske forholdene har blitt tatt hensyn til.

Når Selma snakker med Universitas om problemene hun har

opplevd i møte med SiO, er det for å sette lys på et system hun mener diskriminerer dem som har aller mest behov for en sikker boplass.

Langvarig problem

Ifølge Selma er mangelfull forståelse i SiOs saksbehandling et gjennomgående problem. I studentboligene til SiO får hver leietaker

Det virker som om søknaden har blitt automatisk avslått uten at de faktiske forholdene har blitt tatt hensyn til

bare utdelt ett nøkkelkort. Med kun ett nøkkelkort er hun selv nødt til å låse inn assistentene sine, noe hun ikke alltid har kapasitet til. Dermed gjør det at hun bare får et nøkkelkort til leiligheten at hun ikke får tilgang på alle de kommunale helsetjenestene hun har rett på.

– Jeg har ikke evne til å hente eller slippe folk inn hoveddøra.

SiO vet allerede at jeg har en funksjonsnedsettelse som fører til lav gangfunksjon, for det informerte jeg om da jeg søkte boligen jeg bor i nå. At de ikke kan gjøre et unntak fra regelen forstår jeg meg virkelig ikke på.

Selma opplever at kundebehandlingen og boligservicen forverres hver gang hun påpeker feil eller mangler ved bosituasjonen til SiO.

For Selma er det viktig å sørge for at rettighetene til personer med funksjonsnedsettelse ivaretas.

Nå er hun imidlertid redd for at engasjementet skal gå utover andre i samme situasjon som henne.

– Jeg har en venn som har akkurat samme problemet som meg, men ikke vært frisk nok til å oppsøke lege for å dokumentere sykdom.

Jobben til SiO vil bli betydelig enklere om hun flytter ut, mener Selma.

Tildelingsreglementet

- + Per tildelingsreglementet til SiO plikter studentsamskipnaden å individuelt behandle saker der det ligger spesielle forhold til grunn.
- + Dersom leietaker kan dokumentere forsinkelser i studieløpet grunnet sykdom, fødsel, verneplikt, studenttillitsverv eller lignende, kan botiden forlenges, heter det.
- + Absolutt maksimal botid er 7 år inkludert gyldige forsinkelser i studiene.

Kilde: SiO

– Det er ikke bare for meg det står noe på spill. Om jeg flytter ut blir jo også SiO kvitt et problem.

Brudd på kontrakten

For å være sikker på at hun fikk saken sin vurdert på riktig grunnlag, sendte derfor Selma en e-post til SiO før hun søkte om forlengelse av kontrakten. Universitas har sett korrespondansen. I e-posten spør

hun om hun trenger å oversende noen dokumenter i forbindelse med søknaden. Skulle det være behov for dokumentasjon, skal hun få beskjed om det etter at søknaden er behandlet, opplyser en kundebehandler.

Selma godtar svaret. Ettersom hun ble syk mens hun var leieta-ker hos SiO, har hun allerede kontaktet dem og forsynt dem med

SiO tar ikke hensyn til de særskilte forholdene som er til stede i min situasjon

«Selma», student

det hun omtaler som «en haug av legerklæringer» om behovet for tilrettelegging og hjelpemidler i boligen. Hun går ut i fra at SiOs saksbehandlere har tilgang på informasjonen de trenger for å fatte et vedtak.

– SiO tar ikke hensyn til de særskilte forholdene som er til stede i min situasjon. Det er ekstra skuffende når jeg selv har tilbudt å sende dem informasjonen de trenger for å treffe en rettferdig beslutning.

Motvillig pågangsmot

Ifølge Selma vil helsen hennes settes i fare om hun må flytte ut av studentboligen sin. Ikke bare vil en eventuell flytteprosess være fysisk anstrengende, men bostedsadressen påvirker helsetilbudet og hvilke saksbehandlere hun får av kommunen. Det har allerede tatt lang tid å få plass hos kvalifisert helsepersonell, og om hun må

flytte til en annen bydel risikerer hun å måtte starte hele prosessen på nytt.

– SiO forstår ikke omfanget av funksjonsnedsettelsen min, det har de aldri gjort – selv med alle helseopplysningene de etterhvert har opparbeidet seg om meg. Hadde de faktisk skjønnet alvorlighetsgraden, hadde de ikke tvunget meg ut på denne måten.

Likevel er ikke Selma overrasket over situasjonen.

– En del av hverdagen min er å få avslag på diverse helserelaterte søknader. Da må man lære å stå opp for seg selv, ettersom ingen andre gjør det.

Hun har sendt en klage på vedtaket. Klagen behandles av en egen klagenemd, som etter hva Universitas erfarer består av tre SiO-registrerte studenter som velges av Velferdstinget. SiO er saksbehandlingsorganet. Selma har ikke fått opplyst noe tidsperspektiv på når klagen er ferdig behandlet.

– Jeg er glad for at jeg er ressursterk, men lei meg over grunnen til at jeg må være det, sier hun.

– Som følge av sykdom og ferieavvikling i boligdivisjonen hadde ikke SiO anledning til å svare på kritikken, før Universitas gikk i trykken onsdag kveld. Deres svar kan leses i nettutgaven av denne saken på universitas.no.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Da Dagsavisen

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00

www.morgenbladet.no

EVENT.

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

FORENINGER

SAMFUNNSØKONOMENE

Studerer du samfunnsøkonomi?

Bli studentmedlem i Samfunnsøkonomene for kun 300 kr i året. Som studentmedlem får du blant annet kræsiskurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning og tilgang til gode bank- og forsikringsordninger.

Les mer og meld deg inn ved å scanne QR-koden.

LEGE

Dr. Dropin

Helsetjenester når du trenger det

- Lege 595,-
- Videolege 350,-
- Gynekolog 1095,-
- Fysioterapeut 495,-
- Kiropraktor 495,-
- Hudlege 1195,-

Kort ventetid og du trenger ingen henvisning. Les mer på www.drdropin.no.

MASSASJE

Unn deg massasje hos Squeeze til 425 kr

Bruk rabattkoden «student21» på www.squeeze.no/gavekort

Kjøp til deg selv eller noe andre som fortjener deilig massasje!

squeeze squeeze.no

MAT

Alle mattilbud nær deg!

Last ned Kupp-appen i dag.

TANNLEGE

Full undersøkelse og rens til 445 kr

Fyll inn «student21» på slutten av bookingflyten og ta med studentbevis.

blid blid.no

TANNLEGENE I BOGSTADVEIEN 51

Kr 450,- Undersøkelse med to røntgenbilder og lett rens.

20% rabatt på fyllingsterapi.

20% rabatt på fjerning av visdomstenner.

20% rabatt på rotfyllinger.

*Studentrabatt gjelder ikke implantater, tanntekniske utgifter, og estetisk behandling

For timebestilling:
www.tb51.no
22 46 42 89
post@tb51.no

Tilbudsguiden

Gode tilbud til studenter i Oslo

Studenter mister stipend

Vond følelse: Halvor Harsem, også kjent som Kong Halvor, mottok erstatning for forsørgertap og fikk dermed ikke omgjort deler av studielånet fra Lånekassen til stipend.

Studenter som har mistet en forsørger, og fått erstatning, får ikke like mye i stipend som andre. Nasjonalt støttegruppenettverk krever endring i loverket.

Stipend

tekst Agnes Helleberg
foto Tuva Skare

Noen vil i ung alder kunne oppleve å miste en forelder og dermed motta arv eller erstatning fra forsikringselskap. Tiden går, du begynner å studere og får studiestøtte fra Lånekassen.

Ifølge paragraf 98 «Behovsprøving mot person- og kapitalinntekt» i Forskrift for utdanningsstøtte vil studenter over 22 år med en formue på over 488 236 kr få mindre stipend fra Lånekassen. Stipendet reduseres gradvis etter hvor mye formuen overstiger formuesgrensen. Paragrafen viser imidlertid til noen unntak. Det er unntak dersom summen består av renteinntekter fra boligsparing, avkastning av barns formue dersom formuen forvaltes av statsforvalteren og erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av kritisk sykdom eller personskaade. Unntakene omfatter derimot ikke en formue som grunner i erstatnings- og forsikringsutbetaling etter forsørgertap.

Vil inkludere forsørgertap

Halvor Harsem, også kjent som Kong Halvor, ble selv rammet av dette da han var student. Som barn mistet han moren i en

ulykke, og fikk dermed et erstatningsbeløp for tapet. På telefon til Universitas forteller han at det var uklart hva konsekvensene av loverket var. Som student med en vanlig studentøkonomi var det stressende å skulle tilbakebetale det fulle lånet.

– Selv om du tidligere har fått erstatningspenger, betyr ikke det at du nødvendigvis går rundt med lomma full av cash.

Han mener at forsørgertap må bli en del av unntaket i paragrafen, på lik linje med personskaade og kritisk sykdom.

– Man får nesten en sånn vond følelse av at jeg har blitt premiært fordi jeg har fått erstatningsoppgjør, sier han og legger til:

– Som det jo selvfølgelig ikke er. Men man føler nesten at det er sånn det blir sett på.

Vil endre paragrafen

Nasjonalt støttegruppenettverk (NSN) ønsker også å endre på Lånekassens paragraf, og vil at forsørgertap inkluderes. NSN samler støttegrupper, og har som formål å ivareta og dokumentere erfaringene samt fremme interessene til overlevende og etterlatte ved kriser, ulykker, katastrofer og traumatiske hendelser. Jan Harsem er styreleder og daglig leder i NSN – i tillegg til å være Halvors far.

– Det å oppleve forsørgertap er betydelig belastning i et barns oppvekst. Intensjonen med en erstatning eller tidlig arv er ikke at du ikke skal få de samme utdanningsprivilegiene som samfunnet gir unge. Det blir jo bare en ekstra belastning, sier han til Universitas på telefon.

Jan Harsem viser til at dagens ordning fører til at de som rammes av den får en reduksjon i

kompensasjonsbeløpet. Han påpeker at bakgrunnen for forsørgertap kan være et resultat av et bredt spekter av hendelser eller sykdom.

Det var unge i støttegruppenettverket som gjorde dem oppmerksomme på mangelen i loverket. De fortalte om opplevelser av å ikke få hele stipendandelen av studiestøtten fra

Selv om du tidligere har fått erstatningspenger, betyr ikke det at du nødvendigvis går rundt med lomma full av cash

Halvor Harsem

Lånekassen. De måtte betale mer i lån enn andre studenter. Selv om flere har hatt samme erfaring som Halvor Harsem, har ikke støttegruppenettverket kartlagt hvor mange det gjelder. Jan Harsem mener det potensielt er mange studenter som kan oppleve dette:

– Det er klart at i løpet av et år er det en del barn og unge i Norge som mister en eller begge forsørgerne. Dessverre. Og noen av dem vil få en erstatningsutbetaling. For de aller fleste blir man først oppmerksom på dette når man søker utdanningsstøtte.

Universitas har vært i kontakt med Lånekassen for å undersøke hvor mange studenter som kan ha vært berørt av Lånekassens paragraf. Lånekassen hadde ingen tall på dette.

– Synes du fremdeles at systemet måtte endres om en hadde arvet mange millioner ved tap av en forelder, eller burde det være avhengig av hvor mye penger det er?

– Jeg vil si at det er bedre at noen få som ikke har behov for en ordning likevel får den, enn at mange med behov for det ikke får den. Så jeg tror ikke det er så farlig at man rett og slett sier at ved forsørgertap så bortfaller formues kriteriet uansett. Formue grunnet forsørgertap bør ikke føre til tap av stipend, sier den daglig lederen.

– Sure penger

Som student gikk Halvor Harsem på filmproduksjon ved Høyskolen Kristiania. Da han fullførte bachelorgraden fikk han beskjed fra Lånekassen om at det han trodde var en stipendandel av studiestøtten tvert imot var lån – som måtte tilbakebetales. Han trodde dette var en feil, ettersom han hadde informert om forsørgertapet til Lånekassen da han søkte om stipend.

Sammen med faren klaget de til Lånekassen, men fikk avslag fordi de hadde investert i leilighet med erstatningspengene etter morens bortgang.

– For det første mente jeg at det ikke var min feil at jeg har de pengene som gikk til den leiligheten. For det andre visste de også dette da jeg søkte stipend, det var ikke som om jeg utelot det, sier Harsem.

Ifølge han opplevdes det derfor som sure penger å tilbakebetale. Han forteller om en van-

lig studenttilværelse med noen strøjobber her og der. På dette tidspunktet hadde han akkurat begynt med sosiale medier og jobbet mye gratis.

– Det er mye penger da. Når du er helt i startfasen og når du skal prøve å jobbe kreativt i tillegg. Regel nummer én er at du må jobbe mye gratis. Det er ikke den bransjen hvor du bare henter inn 70–80 tusen kjapt, påpeker han.

Lånekassens støtteordning muliggjør at alle uahvengig av bakgrunn skal ha råd til å studere, til tross for at mange studenter har en deltidsjobb ved siden av studier.

– Fordelen med stipend er jo at en kan kjøpe seg litt fri til å nettopp jobbe med det som har med skole å gjøre. At man ikke må være på en eller annen Narvesen hver eneste kveld for å få penger til mat, leie og de tingene der, sier Halvor Harsem.

Til forhandling

Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2022 legges frem tirsdag 12. oktober. Nasjonalt støttegruppenettverk krever at § 98 «Behovsprøving mot person- og kapitalinntekt» skal inkludere forsørgertap. Dermed vil studenter som har opplevd dette og fått erstatning få stipendandel på lik linje med andre.

Daglig leder i Nasjonalt støttegruppenettverk Jan Harsem tror at det hovedsakelig dreier seg om en systemsvikt som fører til at disse tilfellene faller mellom to stoler.

– Jeg håper det er noe man ikke har reflektert godt nok over. At ingen har satt søkelyset på dette før, sier han.

Stor pågang: Myleen Offrell, psykologspesialist hos SiO Helse, sier at særlig mange studenter nå kontakter deres psykologtjenester på grunn av ensomhet.

Mange forteller om ensomhet etter gjenåpning

Aldri før under pandemien har det vært like stor pågang hos SiOs psykologer som nå. Psykologspesialist tror ensomheten føles mer akutt etter gjenåpningen.

Psykisk helse

tekst Vegard Møller
illustrasjon Sindre Deschington

Ved pandemiens begynnelse merket SiO Helse en nedgang i henvendelser til sine psykologtjenester. Det tror de kan skyldes at mange trodde de hadde stengt, eller ikke tenkte på å bruke tjenester i Oslo da de reiste tilbake til hjemkommunen. Først nå denne høsten, tre se-

mestre senere, merker de en økning i henvendelser.

– Utfordrende for mange

Psykologspesialist ved SiO Helse Myleen Offrell sier at de som henvender seg til SiO, forteller om ensomhet og isolasjon.

– Jeg tror det er utfordrende for mange, enten de er nye studenter eller var nye studenter tidligere i pandemien. Nå må de plutselig møte opp på studiet, men så kjenner de ingen, sier Offrell.

Og som følge av gjenåpningen blir det trolig enda mer merkbart for mange:

– Før kunne man jo tenkt seg at alle var litt i samme situasjon, men nå plutselig ser man sikkert masse på sosiale medier om folk

som er ute og gjør ting.

Studentenes helse- og trivselundersøkelse (Shot), som kom våren 2021, viste at 44 prosent av studenter ofte eller svært ofte savner noen å være sammen med. 24 prosent føler seg ofte eller svært utenfor, mens 37 prosent svarer det samme om isolasjon. Det tilsier at mer enn

Før kunne man jo tenkt seg at alle var litt i samme situasjon, men nå plutselig ser man sikkert masse på sosiale medier om folk som er ute og gjør ting

Myleen Offrell, psykologspesialist SiO

halvparten av studenter ofte føler på ensomhet, utenforskap eller isolasjon.

Like typisk er det å feilaktig tro man er alene om det. Offrell peker på at man ikke kan se på andre at de er ensomme. Derfor

er lett å tenke at alle andre har venner.

– Derfor er det fint å vite at man absolutt ikke er alene om å være alene.

– En muskel du må trene

At flere sliter med sosial angst etter pandemien er også noe vi bør forvente, sier hun. Det er også særlig vanlig i Norge.

– Den norske befolkningen har en tendens til sosial unnvikelse og sosial angst, sier Offrell.

Offrell legger til at det er helt normalt at det sosiale føles vanskeligere etter en lang periode med lite interaksjon med nye mennesker. Men det blir bedre bare du dypner tærne i vannet vel vitende om at det blir varmt etter hvert.

– Når du unngår det som gir

deg angst, får du enda mer angst for det. Det er litt som en muskel du må trene, sier hun og legger til:

– Derfor bør du være forståelsesfull ovenfor deg selv, men for ditt eget beste bør du pushe deg selv litt også.

Anbefaler studentforeninger

Nå som gjenåpningen er et faktum, anbefaler Offrell å engasjere seg i studentforeninger. I tillegg informerer hun om studentiltak.no, der man kan søke om støtte til å skape sin egen jobb med å arrangere sosiale lavterskeltilbud for studenter.

Offrell påpeker avslutningsvis at mange lett kan bli redde for å være til bry, men at man heller bør snu litt om på det, ettersom andre også kan være i samme båt.

– Tenk på at du gjør andre en tjeneste ved å være den som tar initiativ, sier hun.

universitas@universitas.no

JUSSBUSS OG JURK TRUES MED KUTTSTØTTE AV KOMMUNEN: Juristforbundet ber politikerne

Kutt: Dagleg leiar i Jurk, Bjørk Jonassen og dagleg leiar i Jussbuss, Ole Martin Juul Slyngstadli er ikkje nøgd med byrådet budsjettforslag. Dei har begge signert eit opprop som ber byrådet snu.

Byrådet vil kutte i støtta til studentdriven rettshjelp. Organisasjonane svarte med opprop. No stiller Juristforbundet seg bak dei.

Lavterskel rettshjelp

tekst Siri Storheim
foto Sara Aarøen Lien og Isabel Svendsen Berge

Både Jurk (Juridisk rådgivning for kvinner) og Jussbuss tilbyr lavterskel rettshjelp. Studentar utgjer ein stor del av dei som tek kontakt. I budsjettforslaget for 2022 fore-

slår byrådet i Oslo å kutte støtta til Jussbuss med høvesvis 200 000 kroner, og Jurk med 80 000 kroner. Begge fekk ein million kvar i støtte i 2020. No jobbar dei på spreng for å hindre at kuttforslaget vert vedteke. Jussbuss og Jurk har sendt eit opprop til styrande parti i Oslo der dei ber partia om å snu. Dei krev ei løyving som svarer til fjoråret si.

Delte om behov

I ein e-post til Universitas trekk Byråd for arbeid, integrering og sosiale tenestar Rina Mariann Hansen fram at både Jurk og Jussbuss fekk auka tilskot i 2021.

«Byrådet har ikke funnet rom til å øke tilskuddsrammen opp til bystyrets nivå i budsjettforslaget for 2022. Derfor vil flere av orga-

nisasjonene bli innstilt til mindre tilskudd enn det som ble vedtatt av bystyret i fjor», skriv ho.

Ho påpeikar òg at det er mange om beinet.

«Vi fordeler midler til 130 organisasjoner og tiltak og må gjøre prioriteringer.»

Hansen er likevel klar på at tilbodet om fri rettshjelp i Oslo er tilstrekkeleg.

«Byrådet innstiller på tilskudd til tre rettshjelpstiltak i Oslo med nesten 5,6 mill. I tillegg driver Oslo kommune sitt eget rettshjelpskontor, Fri rettshjelp. Tilgangen til kostnadsfrie rettshjelpstiltak i Oslo vurderes med dette som god.»

Visepresident i Juristforbundet Katrine Bratteberg er likevel ueinig med byråden. Ho viser til ein

Her har ein ikkje lenger berre teoretiske sakar på fakultetet, men hjelper faktiske menneske med faktiske problem

Ole Martin Juul Slyngstadli, daglig leiar i Jussbuss

rapport fra 2020 som konkluderer med det motsatte. Rapporten «Tilgang til tvisteløsning og rettshjelp» vart utarbeida i samarbeid mellom Juristforbundet og Institutt for kriminologi og rettsosologi ved Det juridiske fakultet på ved Universitetet i Oslo.

– Eg stiller meg litt uforståande til at ein meiner at det er godt nok når i alle fall vår rapport peikar på

at det finst eit stort og udekket behov, seier ho til Universitas.

– Oppfordrar du Byrådet til å snu?

– Ja. Juristforbundet ønskjer jo å styrke rettshjelpa. Viss dette er med på å svekke ho, er det ei negativ utvikling som vi tenkjer er veldig uheldig.

– Burde dei heller auke støtta?

– Ja, heilt klart. Vi meiner jo

snu

S

elegheita forslaget fører til.

– Det viktigaste for oss er å ha ei føreseieleg drift. Det er det som er utfordrande når det vert foreslått kutt. Eg håper sjølvsagt at det ordnar seg, men det skaper ei usikkerheit og krev mykje ressursar som burde gått til andre ting, seier ho.

I 2020 var det cirka 200 studentar som vendte seg til Jurk, og dei handsama nesten 400 saker for studentar.

Jonassen peikar på at dei i verste fall vil måtte tilsette ein saksbehandlar mindre og skalere ned administrasjonen. Det vil òg få konsekvensar for oppsøkjande og utåtretta verksemd, som brosjyrar og foredrag, som igjen kan føre til at færre får informasjon om organisasjonen.

Dagleg leiar i Jussbuss Ole Martin Juul Slyngstadli anslår at cirka 10 prosent av sakene dei får inn, kjem frå studentar. Av 4500 sakar i 2020, kom 7,7 prosent av dei frå medlemmar i SiO. Når studentar oppsøker hjelp, dreier det seg ofte om husleige.

– Spesielt ved semesterstart på hausten er det mange husleigesaker som kjem hit. Det er folk som har fått dårlege leilegheiter, som treng hjelp til anten å kome seg ut av kontrakten, få retta opp i feilen, eller få eit prisavslag dersom det skulle vere aktuelt, seier Slyngstadli.

Dei får også inn mange arbeidsrettssaker frå studentar, som ofte dreier seg om manglande lønn, usaklege oppseiingar eller permittering. Han trur mange studentar kan kjenne seg igjen i at dei ikkje har råd til å gå til advokat, og trur Jussbuss kan sørge for ein viktig forskjell for mange.

– Men det å ha noko som kan stå i ditt hjørne av bokseringen og hjelpe deg med saka di, trur eg er ganske avgjerande.

«Fattigmannsjuss»

Begge leiarane trekk fram at eit redusert budsjett kan bety færre tilsettingar. Dette vil føre til at færre personar får rettshjelp hos Jurk og Jussbuss, men òg at eit mindre tal studentar får verdifull erfaring som tilsett.

– Kvant semester tilsett vi 12 nye jusstudentar. Dei får praksis og erfaring som dei ikkje får under jusstudiet elles. For Jurk sin del er det også viktig at dei lærar å ha eit kvinneperspektiv og får sjå korleis lovverket verkar ulikt for ulike grupper i samfunnet, seier Jonassen.

– Manglar dette på jussen?

– Ja, det vil eg påstå.

Slyngstadli fortel at arbeidet i Jussbuss også gir kunnskap som studentane ikkje får på studiet.

– Vi representerer eit svært viktig alternativt og praktisk retta tilbud for studentar. Her har ein ikkje lenger berre teoretiske saker på fakultetet, men hjelper faktiske menneske med faktiske problem.

Han fortsett med å forklare at studentane møter noko anna som tilsette i Jussbuss enn det som er på pensum på studiet.

– Det er klart at jussen ikkje alltid er retta mot dei som har minst, og dei sakene Jussbuss jobbar med er typisk «fattigmannsjuss»

som det ikkje er så mykje pengar i. Og lat oss vere ærlege – jusstudentar er ofte ei ganske privilegert gruppe. Så å få dei perspektiva inn gjennom utdanninga trur eg er veldig viktig.

Juristforbundet sin Katrine Bratteberg er einig i at studenttiltaka gir jusstudentane viktig erfaring. Ho trekk fram det å møte

Eg stiller meg litt uforståande til at ein meiner at det er godt nok

Katrine Bratteberg, visepresident i Juristforbundet

klientar og sjå korleis rettshjelp i samfunnet fungerer.

– Det gir heilt sikkert også eit stort medvit kring udekkja behov og mekanismar i samfunnet, som råkar folk skeivt. Det er veldig stor skilnad på det å ha rett og å få rett, mange er

ikkje bevisst på det, seier ho. – Så det er ei utruleg lærerik og verdifull erfaring for jusstudentane å ha inn i arbeidslivet. Heilt uavhengig av kor dei skal jobbe, legg ho til.

Frivillig innsats

Begge organisasjonane baserer seg i stor grad på frivillig arbeid, og har lite rom for å kutte i lønnskostnader. Slyngstadli seier at dei tilsette i Jussbuss får betalt for 10 timar i veka, men jobbar 100 prosent. Dermed er 25 prosent lønna arbeid, mens resten er frivillig.

– Det er ikkje sånn at ein gjer dette for å få masse pengar til salt i grauten. Ein gjer dette fordi ein har lyst å utgjere ein forskjell, og å kutte i lønna til tilsette vil vere svært vanskeleg.

Bratteberg i Juristforbundet er tydeleg på at dei studentdrivne tiltaka er viktige.

– Dei gjer ein utruleg viktig jobb og fangar kanskje opp eit

behov i landskapet rettshjelp som ikkje andre fangar opp. Så vi synest det er utruleg viktig å oppretthalde dei.

Ho forklarar at sårbare grupper kan oppleve terskelen for å oppsøkje advokat som høg.

– Då er desse tilboda heilt gull for å hjelpe. Det er heilt klart at dei må styrkjast og utviklast.

Visepresidenten trekk også fram behovet for mangfald og bredde i rettshjelpa.

– Tiltaka jobbar jo ikkje naudsynlegvis heilt likt og mot dei same gruppene. Du har jo Jurk, som jobbar mot kvinner, og Jussbuss veit eg har prosjekter inn mot innsette, til dømes. Ingen av tiltaka klarer å gjere alt aleine, så det er svært viktig at det er ulike tilbud til dei som er rettsøkjande.

Byrådet har også fått anledning til å kommentere Juristforbundets uttalelser. De har ingen ytterligere kommentarer til saken, og viser til at saken nå er oversendt til bystyret.

universitas@universitas.no

Uheldig: Visepresident i Juristforbundet Katrine Bratteberg, meiner forslaget frå byrådet er uheldig. Eit kutt vil svekke rettshjelpa, ifølgje ho.

at det må bli endå meir bygga ut. Då er ein avhengig av desse gratis tiltaka for folk flest, og særleg dei sårbare gruppene.

Fryktar uføreseielegheit

Dagleg leiar i Jurk Bjørk Jonassen er sikker på at kutta vil påverke drifta, og er bekymra for uføresei-

Dette er saken

+ Byrådet i Oslo har lagt fram sitt budsjettforslag for 2022.

+ Dei foreslår å kutte i støtta til Jussbuss og Jurk. Jussbuss og Jurk tilbyr lavterskel rettshjelp.

+ Dei foreslår å kutte støtta til Jussbuss med høvesvis 200 000 kroner, og Jurk med 80 000 kroner. Begge fekk ein million kvar i støtte i 2020.

På tokt for å redde Oslofjorden

Miljøfronten: Studenter og ansatte på OsloMet går i front for havforskning i hovedstaden. Øverste rad f.v.: Christian Biesterbosch, Einar Tomter, Joshua Schramm, Jan-Philip Radicke, Pierre Boniface, Andreas Graf, Ahmed al-Tawil. Nederste rad f.v.: Francesco Rovira, Daniel Gomez-Ibanez, Alex Alcocer, Vahid Hassani, Ivar Bjørge Saksvik, Magnus Kjelsaas. Studenter ved Havlaboratoriet OsloMet som vil redde Oslofjorden

Tar kampen: OsloMet prøver å gjøre sin del for livet i fjorden.

Det står dårlig til i Oslofjorden – men en gruppe studenter og forskere kan sitte på selve nøkkelen til å redde livet under vann.

Oslofjorden

tekst Harald Nordbø
foto Sara Aarøen Lien

Ytterst på Filipstadkaia, hvis du går over broa fra Tjuvholmen og videre ut vestover forbi Skur 13, finner du et splitter nytt treetasjers rektangulært bygg i tre.

Her jobber en gruppe masterstudenter og professorer i robotikk og kybernetikk sammen om å samle inn mest mulig informasjon om Oslofjorden. Blant målene deres er at torsken igjen skal kunne svømme fritt, side om side med Oslos innbyggere.

Alex Alcocer, som er professor i robotikk og kybernetikk ved OsloMet, smiler bredt da Universitas møter ham. Han er en av de hovedansvarlige for prosjektet.

Tidligere i høst åpnet OsloMet Havlaboratoriet, eller Oceanlab på engelsk, et ressurscenter for studenter og akademikere som

ønsker å jobbe med utvikling av ny og bærekraftig havteknologi. I bygget ved fjorden jobber robotinteresserte studenter og professorer sammen om å skru robotiske og kybernetiske måleinstrumenter som skal bidra til å kartlegge blant annet livet, miljøet, fiskebestanden og topografien i fjorden.

For i Oslofjorden står det sørgelig, sørgelig til for tiden. Tidligere i år slo Havforskningsinstituttet alarm: På bunnen av fjorden ligger avfall og rester av kloakk fra landbruksaktivitet, og bunntåling har ødelagt hus og gjemmesteder for sårbare fiskebestander. Ni av ti torsk er forsvunnet. Blåskjellene er nærmest borte.

Elektrisk plastplukker

Universitas møter gruppa med forskere og studenter ved fjorden en uvanlig solfylt høstdag. Studentene viser oss rundt om i bygget, som er fullt av diverse tekniske duppeditter, en motorbåt, flere studenter og akademikere, og selvfølgelig – faktiske roboter. En av studentene, Magnus Kjelsaas, viser oss sitt masterprosjekt – en liten, selvkjørende båt.

– Denne båten er jeg ansvarlig for. Hvis det kommer forskere, studenter, næringsliv eller hvem som helst som har lyst til å bruke denne båten til noe, er det min jobb å gjøre

re båten tilgjengelig for dem.

Kjelsaas demonstrerer.

– Den skal være selvkjørende. Målet er at man bare skal gi den noen koordinater, og så planlegger den ruta og legger til av seg selv.

–... For eksempel som taxibåt?

– For eksempel. Eller varetransport, eller fiskebåt for den saks skyld.

– Jøss. Finnes det båter som kan fiske på egen hånd?

– De siste årene har det skjedd mye. Men det er få ferdige produkter, så en fullstendig autonom fiskebåt kjenner jeg ikke til. Men autopilot, for eksempel, er en form for selvkjøring – men det må kombineres med en slags «Google Maps» på havet.

– Hva med hensynet til miljø og klima?

– Båten er hundre prosent elektrisk. Det er bare å slenge på et solcellepanel hvis man skulle ha lyst til det også. Den har blitt brukt i miljøorienterte prosjekter, blant annet kartlegging av havbunnen og måling av fiskebestander.

Andre selskaper, som Clean Sea Solutions, bruker denne båten for å kjøre rundt i fjorden og plukke opp plast.

Kjelsaas peker likevel på at det er en svakhet at den går på strøm, fordi den må tilbake på havna for å lade. Likevel kan maskinlæring

ha løsningen også her, tror han:
– Hvis man får til autodocking, altså at den kjører tilbake og legger til av seg selv, er det ikke så lang vei til at den klarer å lade seg selv også.

Roboter for miljøet

I et møterom i andre etasje tar vi en prat med professorene Alex Alcocer, Vahid Hassani og student Ivar Bjørge Saksvik.

– *Hvorfor skal vi ha roboter i havet?*

– Fordi vi trenger å vite mye mer om havet, svarer Alcocer. – Hvis vi fortsetter som før, hvor man har brukt mennesker og store båter for å måle ting, har vi ikke nok ressurser til å gjennomføre forskningsoppdragene. I stedet jobber vi med å automatisere og sende roboter der hvor mennesker har vanskelig for å gå selv – der hvor det veldig dypt, for eksempel.

Saksvik, som er masterstudent i robotikk og kybernetikk og har vært tilknyttet prosjektet fra begynnelsen, svarer: – Det er utrolig høye operative kostnader ved å gjøre målinger og samle data – det er jo det som koster penger i havteknologien. Selv om robotene selv er dyre, er det enda dyrere å sende et forskningskip ut på havet.

Saksvik peker på at mange små roboter kan samle mer informasjon enn én stor, bemannet båt. – Ett av prosjektene er å lage veldig små roboter som ikke trenger hjelp fra skipene, slik at kostnadene blir lavere.

– *Hva har alt dette med klima og bærekraft å gjøre?*

Alcocer svarer raskt: – Vi tar hensyn til bærekraft og miljø i alt vi gjør.

– Vi utvikler teknologi som gir oss en bedre forståelse for prosessene som skjer under vannoverflaten. En av grunnsetningene for forskningsprosjektet vårt er at alt må ha en viss kobling til bærekraft, utdyper han.

Hvis man dykker i den, ser man at Oslofjorden ikke er så vakker som den ser ut. Den er veldig nær å være helt død

Vahid Hassani, professor i robotikk og kybernetikk

Havbruk til folket

Havteknologi er ikke nytt. Men ifølge professor Hassani er det flere ting som gjør at prosjektene ved Havlaboratoriet skiller seg fra tidligere forskning.

– Til nå har havteknologien i hovedsak vært drevet av stor industri – militær anvendelse og olje og gass, sier han.

– Hovedmålet deres var aldri bærekraft, men å ta ut naturressurser. Bare de siste 10–20 årene har man funnet andre bruksområder for havteknologi.

Havlaboratoriet er en liten forskergruppe ved et universitet som lager små roboter for å måle ting – ikke et stort, profittmaksimerende selskap.

– Gevinsten går ikke til industrien, men rett tilbake til samfunnet. Det vi prøver på, er å knytte

bånd mellom folket og havet, sier Hassani.

Han viser til at dette gjelder alle slags typer folk, men særlig fagfolk.

– En biolog i Bergen som ikke har en robot, men interesserer seg for noe som skjer på 1200 meters dyp i havet, klarer ikke nødvendigvis samle inn en million euro for å få gjennomført den ene dagen med eksperimenter i havet.

Ved å tilby teknologi kan altså Havlaboratoriet bistå med en helt konkret løsning.

Halvdød fjord

Drømmen er å måle hva som skjer i sanntid under vannet, for så å gjøre informasjonen tilgjengelig for så mange som mulig, forteller Alcocer.

Han presiserer at gruppa bak Havlaboratoriet ikke er havforskere, men ingeniører, og deres mål er å utvikle teknologi for å hjelpe havforskningen, ikke nødvendigvis å forske på havet selv. Likevel er de levende opptatt av å redde livet i fjorden.

Hassani skyter inn: – Folk som ikke er spesielt opptatt av havet, som drar på båtutur, ser bare skjønnheten ved det. Men hvis man dykker i den, ser man at Oslofjorden ikke er så vakker som den ser ut. Den er veldig nær å være helt død.

Det som foregår på Havlaboratoriet er dessuten skalerbart, som betyr at teknologien i prinsippet kan brukes til å studere en hvilken som helst vannmasse.

– *Tror dere det er ny teknologi som kommer til å redde verden?*

– Ikke alene. Jeg tror teknologien er nøkkelen til å løse mange utfordringer, men uten politisk vilje og uten grunnleggende samfunnsendringer vil det ikke skje noe. Men teknologien er en veldig viktig del av løsningen, sier Hassani.

La torsken leve

– Første steg er å redde fjorden fra døden. Deretter må den gjøres bærekraftig, forteller Hassani.

– Den må først opp til et stabilt nivå, slik at vi igjen kan ha...

Hassani har snakket engelsk hele veien, men her sier han et norsk ord med markant og godt øvet uttale:

– TORSK.

En liten latter brer seg i møterommet.

På spørsmål om oslofolk igjen vil kunne bade side om side med frisk torsk i Oslofjorden, svarer Alcocer optimistisk:

– Vi håper det! Vi har snakket med havforskere som tror det samme. Men det krever grundig arbeid, og arbeid som er kunnskaps- og forskningsbasert.

universitas@universitas.no

Mekking: Magnus Kjelsaas mekker og gjør denne autonome båten tilgjengelig for folk.

Alt mulig-sted: I første etasje, som kalles Makerspace, er det rom for å gjøre nesten hva man vil.

Splitter nytt: Havlaboratoriets lokaler på Filipstad åpnet 30. august.

KULTUR

kulturredaktør: **Guro Aasaaren**
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Slik ser du ut, student

Hvordan går studentene på Oslos ulike universiteter og høyskoler kledd? Sammen med stilanalytiker Ragnhild Brochmann tok Universitas tempen på akkurat det.

Mote

tekst Sara Sofie H. Tallaksen
foto Hanne Jones Solfeld

Går alle på BI med dress, dyre merkeklær og vaffeljakker? Og hvorfor er det slik at arkitektstudentene er kjent for å utelukkende kle seg i sort og hvitt?

Hva vi velger å kle oss i sier noe om tiden vi lever i, hvem vi er og hva vi drømmer om å bli. Derfor har Universitas de siste ukene lusket rundt på et knippe av Oslos universiteter og høyskoler, for å finne ut av hvordan studenter faktisk går kledd.

For å hjelpe oss med å evaluere funnene tok vi kontakt med kunst- og motehistorikeren Ragnhild Brochmann, som har spisskompetanse i motevitenskap. For mange er hun kanskje best kjent som skribenten bak Morgenbladet-spalten «Estetiker», hvor hun ukentlig svarer på spørsmål fra den visuelle verden. Hun var slettes ikke vond å be, for Brochmann har lenge drømt om å gjøre et dypdykk i studenters klesstil.

– Ungdomstiden er en tid hvor du skal bli deg selv, og klær er en av de viktigste identitetsmarkørene mennesket har fordi vi setter et likhetstegn mellom det indre og det ytre, forklarer Brochmann.

Vi møtes på en forblåst benk på Blindern, og dette er kjente trakter for Brochmann, for her har hun selv studert. Vår lusking har resultert i en rekke fotografier og samtaler med studentene om nettopp hva de har på seg, og nå skal materialet presenteres for stilanalytikeren selv. Brochmann ser ut som hun klør i fingrene etter å komme i gang.

Jeg tør å kle meg litt mer crazy etter at jeg begynte på Khio, og jeg har nok et større ønske om å gjøre akkurat det også

Live Gårde (19), Kunsthøgskolen i Oslo, Kles- og kostymedesign

De grensesprengende soldatene

– Dette er fra Khio for å si det sånn, utbryter Brochmann, nesten før vi har rukket å legge de første bildene frem på benken.

Kunsthøgskolen i Oslo (Khio) ligger ærverdigg og akkurat passe trendy plassert i en gammel seilduksfabrikk rett ved Akerselva på Grünerløkka. Det er her fremtidens scenekunstnere drar for å bli skuespillere, dansere og operasangere, og samfunnets frie kunstnersjeler får fordype seg i design, kunst eller kunst og håndverk.

– Disse studentene har en identitet som handler om å være skapende. Det er en kulturell posisjon, og samtidig hører det

Khio: Slik gikk noen av studentene på Kunsthøgskolen i Oslo kledd en solfylt dag i september. Ifølge Ragnhild Brochmann handler deres stil om å vise at de står utenfor samfunnet ved å bryte med normene.

AHO: Studentene på Arkitektur- og selv bedømme.

sammen med faget deres å skape og ikke minst prøve å presse noen grenser, forklarer Brochmann.

På Khio finner vi nøkkelringer som ørepynt, fargerike lokker og antrekk som av og til ser ut som de er tatt på bak frem. En av dem vi legger ekstra merke til er kles- og kostymedesign-studenten Live Gårde (19). Hun har på seg høye, grønne ullbukser med bukseseler formet som små hender som fester seg til livet. Tilsynelatende et plagg man ikke finner i en hvilken som helst butikk. Riktignok: Buksen er sydd selv.

– Jeg tør å kle meg litt mer crazy etter at jeg begynte på Khio, og jeg har nok et større ønske om å gjøre akkurat det også. For jeg vet at de blikkene jeg får fra folk rundt meg, er blick å være stolt av, sier hun.

Det er viktig for Gårde å føle seg komfortabel i det hun har på seg, samtidig er det særlig én ting hun tenker på når hun skal velge antrekk for en ny dag på seilduksfabrikken.

– At det skal være kult.

Brochmann peker på at studentenes brudd med de rådende klesnormene og kodene gjenspeiler den moderne kunstens forståelse av sin egen posisjon og oppgave.

– Khio-studentenes rolle er å stå utenfor, og tydelig vise at de står utenfor og krafser på samfunnsnormene som en slags gatehund.

Hun demonstrerer med skjærende hundehtyl, for hun konkluderer:

– Det blir det både god kunst av og veldig dårlig kunst av, for det å være i opposisjon er ikke alltid en interessant posisjon å være i.

De kreative advokatene

Tar man bena fatt og vandrer omtrent 200 meter vestover fra Khio, finner man Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO), Norges ledende og mest anerkjente utdanningsinstitusjon innenfor sitt fagfelt. På AHO foregår undervisningen i et modernistisk murbygg med betong under føttene. Materialene er kanskje velvalgte og løsningene smarte, men rammene og linjene adskillig strengere enn hos deres kreative nabo på andre siden av elven. Brochmann studerer bildene av AHO-studentene nøye.

– Det kan godt være Høyskolen Kristiania. Typ medieag eller tekst, gjetter Brochmann.

Universitas avslører fasiten.

– Åja, det er AHO ja? Da har de blitt hip-

designhøgskolen i Oslo er kjente for å ha en sort og hvit profil. Om dette stemmer får du

Uio: Brochmann mener det er helt naturlig at det finnes mer 60-talls mote på Humanistisk fakultet ved Universitetet i Oslo: – 60-tallet er jo deres urskrick og tiden hvor det virkelig begynte å rocke å være HF-er.

pere siden sist! Men er fortsatt like sorte som de pleier å være da.

Brochmann beskriver AHO-studentene som like, med en visuell profil som er kjent for å være sort, hvit og monokrom. Hun mener at denne klesstilen gjenspeiler de rådende idealene i arkitekturen.

– De idealene kan man si litt av hvert om, og ikke bare det positive, mener Brochmann.

Idealene hun snakker om har sitt opphav i modernismen, en retning og epoke innenfor arkitekturen som for alvor fikk fotfeste i mellomkrigstiden og som har dominert frem til vår samtid. Retningen preges av stor tro på det moderne prosjektet, vitenskap og teknologi. Husene skulle nesten fungere som maskiner og være strippet for alt

overflødig, som ornament og dekor. Den moderne arkitekturen har skapt reaksjoner, blitt kritisert og forhatt. Her til lands har idealene blitt debattert som en del av «Arkitekturopprøret».

– Jeg tror nok de unge arkitektene er i en slags reposisjonering med tanke på hvem de skal være, både i samfunnsdebatten og innenfor sitt eget fag, sier Brochmann.

Likevel mener hun det er naturlig at de kommende arkitektene har en mindre grensesprengende stil enn sine naboer på Khio. Arkitektutdanningen er tross alt en lang profesjonsutdanning, og når studentene kommer ut i samfunnet inntar de ifølge Brochmann en mer klassisk etablert posisjon.

– De er ikke advokater, men de er på en

måte den kreative advokaten. Stilen til disse studentene reflekterer en idé om at man inntar en tilbakeholden, nøktern posisjon. En som observerer.

Arkitekturstudenten Andreas Bakkebo (28) er en av dem som har valgt å spice opp antrekket med en oransje t-skjorte og en kofte under armen. Han forteller at han inspireres av stramme linjer og det enkle, men at han synes det er gøy å bringe noen nye elementer inn i antrekket.

– Dette er kanskje et litt dårlig innsalg, men det er jo veldig mange sorte høyhalser på AHO. Det er jo skolen kjent for. Men det er mye inspirerende også, og jeg opplever at flere tør å være litt annerledes.

Kulturkommentatorene

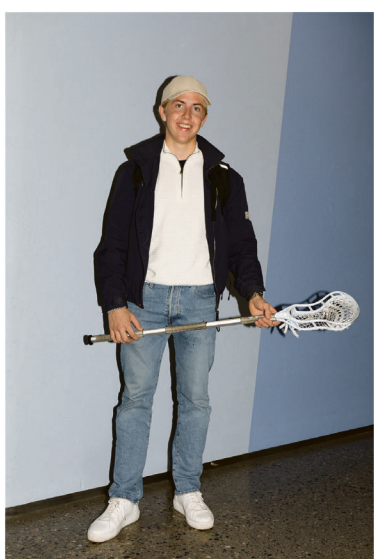
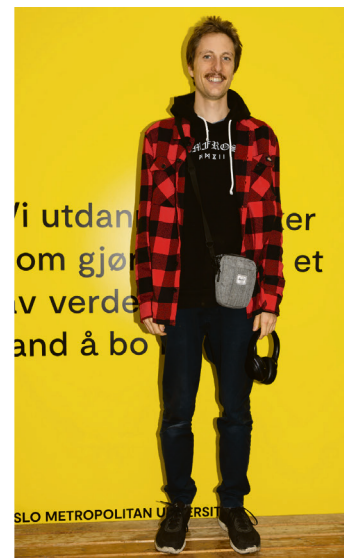
For å skrive noe dekkende om studenters klesstil måtte vi omsider bevege oss bort fra Grünerløkka's kreative klynge og opp til Blindern, Oslos største akademiske lekeplass. Et t-banestopp fra Majorstua ligger Universitetet i Oslos (UiO) hovedcampus, og her lukter det exphil, kantinekaffe og søvnløse netter allerede idet vi beveger oss ut av t-banestoppet. Universitetet er forøvrig også Norges eldste, og kan pryde seg med status som landets høyest rangerte.

– Hun har sikkert Morgenbladet under armen, sier Brochmann og peker på bildet av studenten i skinnfrakk og grønn genser med en kaffekopp og avis under armen.

Hun fortsetter:

– Dette var vanskelig. Er det på Blindern?

KULTUR

Bl: Ingen av studentene vi fikk bilder av på Handelshøyskolen BI gikk med sekk. Her går det i PC-vesker og dyre logoer.

Oslomet: Ifølge Brochmann befinner studentene ved Oslomet seg midt i mainstream beskrivelse av egen stil. – Det er litt fælt å si, men jeg kler meg egentlig bare sånn som

Humanistisk fakultet?

Og det stemmer på en prikk. Ettersom UiO tilbyr et vidt spenn av ulike retninger kunnskapsultne mennesker kan velge å gjøre et akademisk dypdykk i, måtte vi foreta en liten avgrensning. I Blinderns labyrint av murbygg falt altså valget på fakultetet som blant annet tilbyr utdanninger innenfor musikkvitenskap, estetiske studier, språk, politikk, historie og filosofi: Det humanistiske fakultet eller HF.

– Dette er Klassekampen- og Morgenbladet-lesere. For disse handler det om å kjøpe brukt, og ikke bare ha samtidens stil. Bestemme selv. Uten å være altfor interessert i mote, for det er ikke det de holder mest på med. Dette er disse som skal kommentere og mene noe om det de på Khio og AHO lager, forklarer Brochmann.

Filosofistudenten Felix Rudi (21) tror han kommer til å svare dårlig på spørsmål om klær og mote, men takker likevel pent ja til en prat.

– Jeg er opptatt av at det skal være rent og enkelt, og handler nok mest klær på Fretex.

Både fordi det er bra for miljøet og studentøkonomien, men også fordi man finner mange fine ting brukt. Når det i tillegg er billigere er det en «no-brainer» for meg. Jeg føler de fleste på HF har en ganske klassisk stil, og det er nok mange her som kler seg i brukt. Jeg får iallefall inntrykk av det, forteller Rudi.

Brochmann peker på at det har vært 90-tallets klesdrakt som i all hovedsak har preget moten de siste årene, men sier at det begynner å snike seg inn noen elementer fra 60-tallet. Og at hun ser spor av dette tiåret på HF, er hun ikke overrasket over.

– Det er helt på sin plass at det finnes mer av det på HF, for 60-tallet er jo deres urs-

Det er mye merkeklær her, men når det blir kultur for at alle har merkeklær så det blir det jo litt mainstream å ha det

Henrik Hauge (21), Handelshøyskolen BI, Finans

krik, og tiden hvor det virkelig begynte å rocke å være HFer – med Arne Næss som klatra på utsiden her.

Forvaltere av det statiske

I Nydalen ligger et sted hvor studentmassen aspirerer til å bli en del av en annen elite enn kultureliten som dyrkes på HF. Her studerer fremtidens forvaltere, pengebevarere og meglere. Vi befinner oss selvfølgelig på Handelshøyskolen BI. Høyskolen har høythengende akkrediteringer og gjør det godt på internasjonale rangeringer. Skal du studere her, må du likevel ut med litt ekstra penger, for dette er en privat skole. Til gjengjeld får du ikke bare en solid business-utdanning, men kan i tillegg vanke på det som kanskje er Oslos mest moderne og freshe campus. Her er kantinen store og luftige, og utvalget lagt bredere enn de påsmurte rundstykkene man finner på Oslomet.

– Disse går på BI, og de ser jo ut som meglere alle sammen allerede. Det er ikke bare klærne man ser det på, men også måten de

poserer på. Ikke en eneste jente med sekk heller, kommenterer Brochmann.

Nei, for på BI har jentene tatt med seg pc og notatblokk i vesker, gjerne fra luksuriøse motehus som Louis Vuitton og Balenciaga. Det er ikke langt mellom hver boblevest, og skjortene er nystørket. Brochmann beskriver stilen som konservativ og voksen.

– Jobben deres er å forvalte ideer som ikke er grensesprengende, men som opprettholder status quo. Ideer som beholder fond, penger, verdier og ikke kaster om på samfunnet. Stabilitet og kontinuitet er viktig, og de er ikke interessert i å finne på masse «nytt og artig» for det står ikke på hovedmenyen til de som skal inn å styre landet, forklarer Brochmann.

Hun presiserer at dette verken betyr at studentene er kjedelige eller konservative i måten de tenker på, men at de representerer en kultur som flagger mer konservative holdninger blant annet ved å kle seg som foreldrene sine.

– Du vet omtrent hvem hun BI-studenten er, og hva hun kommer til å bli. Men akkurat det samme kan man si om Khio-studenten.

men. Dette stemmer godt med Mari Naurums som alle andre går kledd.

I gjennomsnittlig forklledning

Så var vi omsider kommet til siste stopp på Universitas stilferd gjennom noen av Oslos universiteter og høyskoler, og passende nok har vårt endestopp vært begge deler. Oslomet, som ligger i Pilestredet, gikk i 2018 fra å være Høgskolen i Oslo og Akershus til å bli et universitet. Da valgte de seg det nye og kanskje en smule pretensiose navnet: Oslomet – storbyuniversitetet. I tillegg har universitetet valgt seg en tydelig fargeprofil, så denne gangen gjorde bakgrunnen på bildene det muligens en smule for enkelt for Brochmann å gjette hvor vi hadde vært.

– Dessverre, her er det for gult til at det går an å gjette feil. Og her må man bare si at denne gjengen her verken er like trendy eller normbrytende som resten, på noe som helst slags vis. De her er midt i mainstreamen. Det er nesten så enkelt som det. Litt nittitall, litt høye liv, hull på knærne og Hoka-sko, konkluderer Brochmann raskt.

Og Brochmanns analyse stemmer påfallende godt overens med lærerstudenten Mari Naurums (24) beskrivelse av sin egen stil.

– Det er litt fælt å si, men jeg kler meg egentlig bare sånn som alle andre går kledd. Blir inspirert av de på gaten og det rundt meg. Ganske basic. Rutete jakke og mom-jeans, sier Narum.

Studentene som farer mellom murbygningene på Pilestredet, hvor trikken uler utenfor murene, er rett og slett ganske vanlig kledd. Midt i gryta utdanner institusjonen blant annet fremtidige lærere, barnehagelærere, journalister, sykepleiere og ingeniører. Dette tror Brochmann er noe av grunnen til at Oslomet-studentene fremstår som det hun kaller for et godt gjennomsnitt.

– Disse studentene skal bli samfunnets mellommenn og kvinner. Og det er ikke ment som en nedlatende uttalelse. Men dette er nok et godt eksempel på at man kler seg opp mot både personlighet og den rollen man aspirerer til å innta i samfunnet. Så finnes det alltid noen veldig stilfulle og kule lærere og sykepleiere selvfølgelig.

– Er du fornøyd med det vi har funnet?

– Jeg er fornøyd fordi det omtrent er akkurat som forventet. Jeg går jo og nistirrer på folk hele tiden. Jeg er sjelden på BI da, men der trenger du ikke være like ofte for å vite hva som rører seg. Moten endrer seg litt saktere på vestkanten, så der holder det med en visitt cirka hvert tiende år.

Å prøve på seg det gamle

Universitas' stilferd avdekker at det ikke er så altfor mye nytt under solen. Stiler, elementer, trender og plagg fra 50-tallet til tidlig 2000-tall resirkuleres, tas på og settes sammen på nye og noen ganger mer gjenkjennelige måter. Hvorfor er det slik? Og er det tenkelig at det kommer til å vokse frem helt nye klesstiler i fremtiden?

– Alle nye tider har sin egen måte å filtrere fortiden på. Jeg synes ikke det er rart eller trist at vi prøver på oss de samme referansene igjen, for det har skjedd så utrolig mye på så ufattelig kort tid fra 1950 til i dag, mener Brochmann og utdyper:

– Mulighetene, likestillingen, teknologien og ikke minst mengden med klær. Det er et enormt opphop av kulturelle referanser og plagg som jeg tenker at en ny generasjon har ganske god grunn til å ville prøve på seg for å «skjønne greia».

Hun peker også på at det ikke fantes en tydelig ungdomsstil for etter 2. verdenskrig. Først da vokste det frem en generasjon med et tydelig behov for, og ikke minst mulighet til, å etablere seg og posisjonere seg som noe annet enn sine foreldre og samfunnet for øvrig. Subkulturer som punk, mods, hippie, hiphop og britpop vokste frem med musikk, klær, uttrykk og meninger som skapte en distanse mellom foreldregenerasjonen og ungdom-

Alle nye tider har sin egen måte å filtrere fortiden på. Jeg synes ikke det er rart eller trist at vi prøver på oss de samme referansene igjen, for det har skjedd så utrolig mye på så ufattelig kort tid

Ragnhild Brochmann, kunst- og motehistoriker

men.

– På den ene siden, holder kraftige posisjonelle uttrykk seg over tid. Akkurat som at formene i Picassos abstrakte malerier repeteres fordi de er så sterke og bruddet så tydelig. Det er rett og slett lett å forstå. Lett å hate først og veldig lett å akseptere og respektere senere. Sånn vil det være med stilarter som for eksempel punken også. Det er én måte å se det på. Andre kan jo tenke: «Fy fader, det ser jo helt likt ut, det er så stagnant».

Hun konkluderer med at moten ikke endrer seg så fort som vi av og til liker å tro.

– Og det er jo egentlig litt hyggelig, sier Brochmann og smiler.

Selv definerer hun mote som menneskets evige drøm om å være noe annet enn en liten, naken menneskeape, og synes derfor det er spesielt spennende å se på hva studenter går kledd i.

– Studenter har et felles prosjekt som lyder slik: «Jeg prøver å bli meg selv». Og når man prøver å bli seg selv har man behov for å prøve på seg forskjellige klær, fag, talemåter og interesser, og man gjør det i plenum. Det er skummelt, men det er også trygt. For alle rundt deg gjør det også.

– Helt til slutt, hva slags stil hadde du som student?

– Kul stil, selvfølgelig.

kultur@universitas.no

Eksperten: – Moten rommer både politikk, økonomi, estetikk og kulturhistorie. Og det gjør moten til et så gunstig spill for våre drømmer, lyster og ambisjoner, forteller kunst- og motehistoriker Ragnhild Brochmann.

DEBATT

debattredaktør: **Maria Jostad**
jostadmaria@hotmail.com 953 04 998

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Livet leker ikke

I Studvest skriver journalist Marthe Sølvverud Færden om at «[d]et vanskelige liv, [sic] er det gode liv». Livet er ikke så lett alltid, og budskapet til Færden er at sånn er livet, og det er bra! «Men hvem er egentlig disse menneskene, [sic] som mener at livet er lett? Jo, det er de som ikke eier noe form for dybde eller refleksjon», skriver Færden. Etter ett og et halvt år med pandemi og store begrensninger for hva vi har kunnet gjøre og ikke, tror jeg de færreste vil rope ut at livet er lett hele tiden. Færden mener at mennesker som synes

livet er lett, ikke eier dybde eller refleksjon, men kanskje det er Færden som burde reflektere litt mer over hvilken verden vi lever i? «Jeg kan forstå at folk som aldri har vært glad i noen, aldri har elsket en hobby, aldri hatt en lidenskap, aldri mistet noen nære, eller aldri hatt kjærlighetsorg, mener at livet er lett. Men finnes de menneskene, [sic] som aldri har opplevd noe av dette?» skriver Færden. Svaret er nei, Færden! Vi lever alle i lidelse, men har da i hvert fall evne til refleksjon. Jippi!

Studentfri galla

Jakten på de gode student-sakene kan være vanskelig. Enhver studentavis-redaktør har i tørketider tydd til tynne studentvinkler. I Under duskens sak «Bånn-galla», har de som går under pseudonymene «Journalisten» og «Fotografen» tatt seg den friheten til å gå ut av studentland og inn på gallapremieren for den nye James Bond-filmen på Nova kino i Trondheim. Om de skrev denne anonyme saken for å få seg gratisbilletter til premieren, eller om formålet faktisk var å leke sosiolog og observere et annet klientell enn dem de til

vanlig omgir seg med, kan jeg ikke svare på. Det er uansett en pussig liten sak der vi følger disse to gjennom gallaen: «Det er dessverre ingen kjendiser i sikte, og altfor mange knapper. Klientellet består derimot av godt voksne, i selskap av sine veslevoksne barn. I god Bond-ånd er hvermannsen kledd i sin reneste nyttårskjole eller konfirmasjonsdress», er noe av det de observerer. Merkelig at det ikke er mulig å finne noen studenter å skrive om i Trondheim – det er jo bare Norges største studentby.

Ukas tvitringer:

Fredrik Sjursæther @Fred_og_ro

Nordmenn: hurra for gjenåpning! Alle mann til byen på fest! Også nordmenn: Tilbake til kontoret? Aldri i livet! Hva med mitt nye hyttekontor!!

Konklusjonen er at nordmenn foretrekker å ha det trangt om plassen.

Farberg @Alfarbe

Kulinæriske eksperimenter er gøy helt til det viser seg at du brukte to dager på å lage knekk

Men da har du jo allerede fikset alle julegavene for i år! Gratulerer!

Marte Michelet @martemichelet

Alle slutter med Twitter. Jeg har planer om å begynne igjen. Det var jo ganske gøy der en stund.

Velkommen tilbake! Selv tenker jeg å begynne med Habbo Hotel igjen.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hattske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Til forsvar for den gjennomsnittlige student

Vanlige studenter

Ida Marie Brualøkken Søndrol, en helt vanlig student ved UiO

Har vokst opp med å høre jeg kan bli alt jeg vil
Jeg blir så trist når andre får det til

Har vokst opp med å høre jeg er spesiell

Alle synes jo det

Om seg selv

(Kaja Gunnufsen, «Unik»)

Her om dagen leste jeg en kronikk som traff meg rett i hjertet. Den handlet om en student som ikke kom inn på elitestudiet. Hun kom inn på andrevalget. Spoiler alert: Det gikk bra. Selv søkte jeg i fire år etter hverandre på statsvitenskap, fordi ikke noe annet som Samordna opptak kunne tilby var godt nok for meg.

Da jeg begynte på mitt andrevalg, hadde jeg ingen idé om hvilket nivå jeg kom til å ligge på akademisk. Jeg fikk min første C og ble glad, og jeg sa det derfor på sosiale medier. Jeg innså deretter den fatale feilen, for jeg hadde brutt en norm, som man sier i sosiolo-

Det virker på meg som at dersom man får en C må man snakke det ned

gien. Det virker på meg som at dersom man får en C må man snakke det ned. «Det gikk ikke sååå bra». «Jeg fikk bare en C». Som at du ikke har lov til å si at du er fornøyd med en skarve C.

Er greia at det ikke holder å være vanlig, du må være unik, og er du ikke det, må det skjules? Eller kan dette være en form for gruppetenkning? Tror den gjengse student virkelig at folk flest sitter med karakterkortet fullt av A-er?

Jeg har en beskjed til dere alle (listen up!): Jeg har gjort en liten undersøkelse, og visste du at den vanligste karakteren for studenter er C? Ikke? Da skal jeg snakke høyt om mine C-er så lenge jeg går her. Og jeg skal drikke torsdagspilsen på Chateau Neuf med god samvittighet selv om det medfører at jeg ikke er på lesesalen klokka 08:00 fredag morgen. Jeg skal sitte og skrive denne teksten til Universitas, så jeg må levere oppgaven min i Canvas i innføring i kjønnsstudier to minutter før fristen 23:59 i natt.

Moralen? Du trenger ikke være best for å ha et ok liv, selv om alle liksom prøver å fortelle deg at det motsatte er tilfellet.

debatt@universitas.no

Dalende motivasjon og frafall i lektorutdanningene

Lektorutdanningen

Henriette Haugen Hoffmann, leder av Lektorstudentene ved UiO

Nokut publiserte nylig en artikkel i forbindelse med deres pågående evaluering av lektorutdanningene. Gjennom spørreundersøkelser der 2600 både nåværende og tidligere lektorstudenter deltok, viser Nokut gjennom sine rapporter at lektorstudenter er svært motiverte, både faglig og yrkesmessig. Likevel ligger andelen som sluttet på lektorutdanningen mellom 2013-2019 på 30 prosent. I tillegg fullførte kun 30 prosent på normert tid. For oss som er studenter ved lektorutdanningen, er dette ingen stor overraskelse.

Målet med lektorprogrammet er en integrert master hvor man får solid faglig fordypning, tett opptil universitetenes vitenskapsfag, og samtidig pedagogisk kompetanse som gir gode lærere for elever. Men det virker som at en av hovedårsakene til at en så stor andel studenter slutter, nettopp er for dårlig integrasjon av teori og praksis. 90 prosent oppga at de var høyt eller svært motiverte da de begynte på utdanningen, og 57 prosent opplevde de ikke fikk tidlig innføring i hva det vil si å jobbe som lærer i skolen i løpet av det første

året som lektorstudent. Motivasjonen underveis i studiet hadde også en negativ utvikling. Det er alt for dårlig at vi skal miste faglig gode og motiverte fremtidige lektorer fordi man som fersk student får null form for tilhørighet til det utdanningsvitenskapelige.

Det er ikke så rart at mange av studentene som slutter, gjør det til fordel for for eksempel en master i disiplinlagt sitt. Poenget med å få både fagfordypning og pedagogikk i ett studium forsvinner for mange når vi ikke opplever at vi får begge deler. Når motivasjonen for utdanningen og fremtidig jobb er så høy, er det synd at utdanningen ikke klarer å opprettholde dette hos studentene. Lektorprogrammet må sørge for at lektorstudentene vet hvor de tilhører, og hva de jobber så inderlig hardt for.

Når motivasjonen for utdanningen og fremtidig jobb er så høy, er det synd at utdanningen ikke klarer å opprettholde dette hos studentene

I 2022 kommer Nokuts slutt-rapport for evalueringen, hvor de også vil komme med råd om tiltak for å utbedre utfordringene ved lektorutdanningene. Dersom vi ønsker oss faglig gode, motiverte og godt forberedte lektorer i skoleverket, er UV-fakultetet og ILS nødt til å åpne øynene for hvor problemet ligger, og spisse ørene når rådene og anbefalingene fra Nokut kommer.

debatt@universitas.no

ILLUSTRASJON: EMBLA SUNDE MYRVA

Det glade utland

Vi kan ikke romantisere utenlandsstudier så mye at vi kaprer opplevelsen til de som faktisk gjør det.

Utenlandsstudier

Sofie Martesdatter Granberg, journalist i Universitas

Da jeg skulle begynne å studere, falt valget på en skole i Frankrike. The American University of Paris hadde et praktisk og fritt journalistikkstudium midt i en av verdens vakreste byer. Jeg drømte om rødvin på pipedeckede hustak, pikniker langs Seinen og endeløs vandring i nydelige gater. Sammen med forventninger og sommerfugler, et halvt tonn klær og to utgaver av *A Movable Feast*, reiste jeg også med alle andres romantiske forestillinger av Paris i bagasjen.

Valget mitt gjorde meg tøff, kul, moden og global. I en alder av 20 var jeg blitt en kvinne av verden, hun som levde ut en drøm tilsynelatende på vegne av hele samfunnet. De første ukene var det en fantastisk følelse. Jeg sendte daglige digitale postkort med bilder av baguetter, Eiffeltårnet, Seinen og vin til tre euro.

Men så, når studiemengden tok seg opp og sommarsola forsvant, la surrealismen av å bo i Paris seg ganske fort. Metroen, som er koselig når den tar deg mellom Eiffeltårnet og latinerkvarteret, har ikke den samme sjarmen i rushtiden kvart på åtte. Fransk matkultur merker man lite til når det er Lånekassen som styrer menyen. Og der det er romantisk å ta med kjæresten til Paris, er franske gutter helt håpløse å date. På toppen har byen sikkert to lommetyver per capita, og en unik type menn som liker å følge jenter hjem på nattetid.

Selv om det er deler av Paris, og ikke minst mennesker der, som jeg savner og elsker den dag i dag, så var den totale pakken ikke noe for meg. Det har det vist seg vanskelig å si høyt.

Hadde vi snakket om et hvilket som helst sted i Norge, ville det vært en helt normal ting å prate om. Det ville ikke vært en tung innrømmelse, men en historie om en god lærepenge. Folk ville lyttet og forstått, og kanskje skutt inn at «ja, storbyen er ikke for alle». Slik prater vi ikke om utenlandsstudier.

Vi snakker heller om studietilværelsen i utlandet som en lang ferie. Men det er ikke turistattraksjonene, arkitekturen eller matkulturen som bestemmer hvordan det er å bo og leve et sted. Bak ethvert flott reisemål finnes det en hverdag i den byen, og det er i den hverdagen man finner studietil-

Men det er ikke turistattraksjonene, arkitekturen eller matkulturen som bestemmer hvordan det er å bo og leve et sted

vilværelsen. Der finnes det en studentbolig, et uteliv, og ikke minst et universitet. Det at sistnevnte er utenfor våre egne landegrenser betyr dessverre heller ikke at det er perfekt.

Selv om de fleste universitetene og høyskolene i Norge opererer etter et nokså likt system, er det helt legitimt å ønske seg til et spesifikt studiested. Det å ønske seg en mer praktisk tilnærming, å ville ha et så fritt fagvalg som mulig eller å prioritere en god bransjetilknytning, er ansett som gode argumenter for å velge den eller den skolen. Heller

ikke denne nyanserte vurderingen ser ut til å være like viktig når man studerer i utlandet. For min egen del betalte jeg en formue i skolepenger til et universitet hvor læringsutbyttet ikke levde opp til prislappen. Dette har også blitt mitt primærargument når folk lurer på hvorfor jeg valgte å komme tilbake til Norge. Likevel er det nok av dem som bare må kontre med «men åh, Paris da!»

Til slutt må jeg ty til argumenter som at jeg personlig ikke hadde råd til å bli værende, eller at det bare ikke var for akkurat meg. Slenger jeg også på at «men det var jo så fint der, da», har jeg endelig tilfredsstilt. Folk vil ikke godta at jeg ikke likte å bo i Paris, før deres egne fantasibilder av kjærlighetshovedstaden er ivarett.

Da jeg sa farvel til mamma i avreisehallen på Gardermoen i september, var magen full av sommerfugler. Et halvt år etter var sommerfuglene byttet ut med en tennisball. På flyturen hjem til jul hadde tårene dryppet over sidene av Heidi Furras *Parissyndromet*. Den boka får meg til å gråte den dag i dag. Den sa til meg at det var helt greit at drømmen om Paris hadde slått sprekker, fordi den forgylte versjonen av byen aldri hadde eksistert uansett. Og likevel vurderte jeg ikke om jeg kanskje skulle sende de 90 000 for vårsemesteret i retur og bli værende i Norge. Jeg levde jo drømmen. Det er først i retrospekt jeg vet det ikke lenger var min egen drøm.

Jeg heier på alle som trives og blomstrer på studier i utlandet. Å kunne dra utenlands og skreddersy sitt eget liv og sin egen fremtid gjennom studietiden sin, er en helt fantastisk mulighet. Samtidig må vi som ser på fra moderlandet, klare å skille fantasi og virkelighet såpass at vi lar de som tar det steget, få råde over det selv.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Ellisiv Sunde Myrva**
anmeldelser@universitas.no 944 73 404

Foreningsspesial

Fra student til samurai

Samhold: Til tross for slagene og kastene, er foreningsmedlemmene gode venner.

Hva har en ensom student-tilværelse, overfallsmenn i Slottsparken og dårlig helse til felles? Alt kan slås ned med judutsu! Universitas anmelder OSIs kanskje heftigste forening.

Jujutsu

tekst Eline Ruud Kristiansen
foto Tuva Skare

Jujutsu er en tradisjonell japansk kampkunst med røtter i samuraienes krigsskoler. Nøkkelord er leddlåser, blokkeringer, kast og kvelninger. For en nybegynner som meg er det mye å ta innover seg, men miljøet er overraskende lite krigersk. In-

struktør Charles Press forklarer at judutsu er en kampkunst som, i motsetning til kampsporter, heller handler om selvforsvar enn konkurranse. En vennskapelig atmosfære hviler over rommet – det er alltid med et smil om munnen når de slår, kveler og kaster hverandre rundt. Som nybegynner trenger jeg heldigvis ikke å utsettes for alt dette, men jeg får en spennende introduksjon i effektive måter å slå motstanderen ute av spill på gjennom kroppens svake punkter.

Kampklar lektor og statsviter

Veronica Hemmerle (25) er nyutdannet lektor i matte og kjemi ved UiO.

– Mamma er betrygget av at jeg kan forsvare meg i klasserommet, sier hun.

Hemmerle begynte i foreningen da hun var fersk student i Oslo for seks år siden. Det ble raskt en viktig sosial arena, og hennes samboer og beste venner er fra foreningen. Hun tror det gode miljøet skyldes tilliten man må ha til sine motstandere.

– Vi er tettere enn i andre idretter, spesielt siden vi kan komme til å skade hverandre.

Annika Syverstad studerer bachelor i statsvitenskap på UiO. Hun synes judutsu er den mest disiplinerte idretten hun har deltatt i.

– Fokuset på kroppskontroll og koordinering minner meg om turn, legger hun til.

Smil på lur: Jujutsu er en kampmetode som vektlegger selvforsvar framfor konkurranse.

Universitas vil vite hvordan hun tenker judutsu vil bidra til hennes karriere innenfor statsvitenskap.

– Det er mange gjerne statsvitere der ute, ler hun.

Kunsten å forsvare seg

I tillegg til det sosiale og treningsmessige utbyttet, kan judutsu øke følelsen av trygghet i en farefull verden. Allerede på vei hjem føler jeg meg langt mer i stand til å forsvare meg selv. Jujutsu anbefales derfor spesielt for alle som vil ha noen ekstra kort i ermet hvis et overfall faktisk skjer. With «great power» følger dessverre «great responsibility», og Universitas' fotograf fikk en mild ansiktsskade da journalisten skulle demonstrere et lite knep.

anmeldelser@universitas.no

Bridge – spillet som bygger bro mellom generasjoner

Hvem sa at bridge var for gamliser? Denne studentforeningen beviser at kortspillet er for alle, selv Universitas' udugelige og utskremte medarbeider.

Bridge

tekst Amanda Schøyen
foto Tuva Skare

Sier du bridge, sier jeg mormor. For meg er spillet synonymt med innrøykte fløyelsmøbler og lyden av drammeglass som klinker mot hverandre. I kveld er jeg imidlertid invitert på en av Akademisk bridgeklubb's ukentlige spillkvelder. I det jeg ankommer lokalene i Vilhelm Bjerknes' hus blir det tydelig at jeg har undervurdert spillets appell. Jeg vises galant til bordet, hvor en gruppe unge (!) studenter (!) allerede er i gang med en runde.

Mens kortene bytter hender, brer det seg en behagelig stillhet over rommet. Spillerne følger konsentrert med, og

roen avbrytes kun av bifallende humring når noen gjør et uventet trekk. For en som tilfeldigvis var på Theatercafeen og mumset i seg biff tartar et par timer tidligere, ligger dette an til å bli dagen jeg endelig får sluppet løs min indre Wenche Foss.

Jeg dras raskt ut av dagdrømmen. Tempoet i spillet har økt, og selv om jeg har blitt plassert på lag med en av de mer erfarne medlemmene, klarer jeg ikke holde tritt. Bridge er mye mer ferdighetsbasert enn andre kortspill, prøver lagkameraten min å berolige meg med. De mest erfarne spillerne utvikler egne systemer for å kommunisere med makkeren sin. Det er også det som gjør bridge så spennende, og ulikt andre kortspill. Dessuten, forteller han videre, arrangerer klubben jevnlig nybegynnerkurs. Heldigvis.

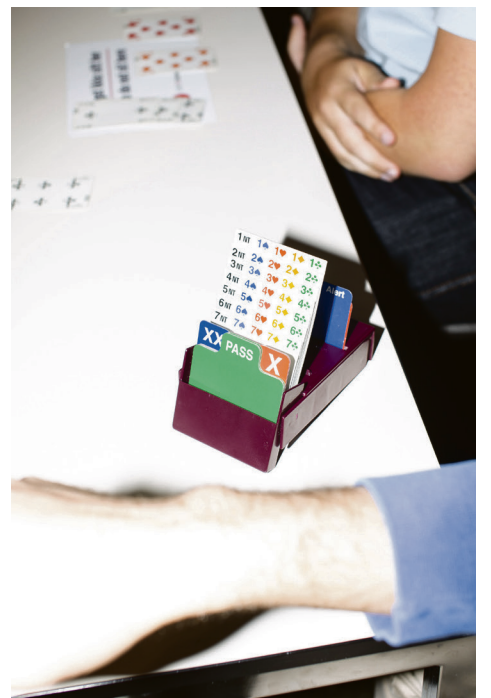
Mot slutten av spillet er det meningen at man skal regne ut poeng ut fra hvor

mange stikk man har vunnet, og gjøre et såkalt «regnskap». Men så langt kommer aldri jeg. Den innledende meldingsfasen har alene gjort hjernen min til suppe, og jeg ser meg nødt til å observere resten av spillet på avstand.

Neste dag ringer jeg mormoren min, brigdedronningen, i håp om å få klarnet opp i detaljene som gikk over hodet på meg. «Det er ikke så vanskelig som du skal

ha det til», sukker hun, før hun legger ut om spillereglene på ny. Det kan virke som forvirringen min er disproportjonal med spillets vanskelighetsgrad, og heller er et leit tilfelle av humaniorahjerne. Bridge havner gjerne i skyggen av hacket mer sexy hasardspill, som poker, men er uten tvil like teknisk utfordrende. Det

kan de kunnskapsrike klubbmedlemmene fortelle deg alt om. Bridge lever i beste velgående her på ungdommelige Blindern.

Ny giv: Nå er det unge folks tur til å spille Bridge.

anmeldelser@universitas.no

Ikke les historie, vær historie

Er du en av dem som har lyst til å være fysisk aktiv, men har mer lyst til å slåss i selvmekka rustning? Da er Legion XV foreningen for deg.

Legion XV

tekst Eline Ruud Kristiansen
foto Tuva Skare

Tiden har stanset på år 108 e.v.t. i Bjølsenparken. Her kommer de som vil ha sverdtrening i stedet for zumba, historiestudenter som er lei av å kun lese om romertiden, utvekslingsstudenter som egentlig ville leke vikinger, og noen som vil lage et fett kostyme til Halloween. Det er et avslappet miljø; det går fint om du beholder Nike-skoene på, ingen vil skjelle deg ut om du holder skjoldet opp ned.

Romer-D.I.Y.

Mange av foreningsmøtene går ut på «mekking og dencing», hvor legionen lager klær, rustninger og våpen. Det er ikke kostymer, får jeg konstatert, siden utstyret lages

med autentiske teknikker. Aurora Kobernus har brukt ett år på å lage sin tro kopi av romerske sandaler. – Det er det rareste jeg har gjort under pandemien, forteller hun.

Kobernus er dessuten et eksempel på det eneste som har endret seg siden 108 evt.: i 2021 skal klærne og utstyret også tilpasses kvinnelig anatomi. Denne legionen skiller ikke på kjønn, her skal også kvinner få spidde hverandre.

Ikke for mye demokrati

Sondre Bjercke er utdannet arkeolog, og kunnskapene kommer

godt med i foreningen. Han er legionens øverste leder, og passer på at de ikke har for mye demokrati, som i romersk tradisjon. Nå venter han på dagen noen skal overta toppstillingen ved å stabbe ham med plastikkdolk.

– Ingen tør, sukker han.

Hvis du er en av dem som alltid har hatt en drøm om å lage din egen rustning eller slåss med andre likesinnede, er foreningen åpen for alle interesserte. Den ønsker nye medlemmer velkommen hele året.

anmeldelser@universitas.no

Visuell krigføring: Det norske forsvaret har mye å lære av legionens estetikk.

UiOs våtteste forening

De heter kanskje Steinbiten, men biter ikke. I denne foreningen vil både veganere og sportsfiskere trives.

Steinbiten

tekst Amanda Schøyen
foto Tuva Skare

– Why are fish such good workers? Because they are so efficient.

Dette er bare en blant mange fiskevitser som blir dratt denne sensommerkvelden. Jeg befinner meg på Bygdøy sjøbad, hvor Steinbiten Akvarieforening er godt i gang med å samle inn «snegler og annet snacks» til akvariet de drifter i foajeen på Kristine Bonnevis hus, der Institutt for biovitenskap holder til. Foruten å ha ansvaret for å mate fiskene og rense tanken, som ble gitt som gave til instituttet en gang i tiden, arrangerer klubben jevnlig akvarierelaterte aktiviteter, som ekskursjonen jeg er med på i dag.

Jeg skiller meg umiddelbart ut fra resten av de oppmøtte. Der jeg er antrukket i tøysko og blazer, har resten på seg knehøye gum-

mistøvler og Gore-tex. Medlemsmassen består hovedsakelig av studenter på biovitenskap, og flere forteller meg at de kommer rett fra felt. De merker nok at jeg føler meg som en «fish out of water», for jeg blir raskt forsikret om at foreningen tar i mot medlemmer fra alle studieprogrammer.

For å kunne gi en rettfærdig anmeldelse ser jeg meg nødt til å ta av meg skoene, rulle opp buksene og simpelthen vasse ut i vannet for å finne noen havkryp. Sjøen er

Fishy: Ikke alle fisker egner seg i akvariet i foajeen på Kristine Bonnevis hus. Dvergulken slippes raskt ut igjen av Akvarieforeningens medlemmer.

overraskende varm, og mens jeg står der og myser mot vannoverflaten, blir jeg med ett frakket tilbake til barndommen. Sjøluft og lyden av måker minner meg om somre tilbragt liggende langflat på en brygge, fiskende etter krabber. Jeg blir rett og slett nostalgisk der jeg står med rumpa i været. Jammen får jeg ikke fanget noen snegler også.

Kveldens høydepunkt blir når en av deltakerne får en dvergulk i håven, til stor oppstandelse fra de andre fremmøtte. Man skal vanligvis ikke dømme en bok etter omslaget, men i dette tilfellet vitner faktisk fiskens heslige utseende om dens karakter. Vi blir nødt til å slippe dvergulken ut igjen, da den etter all sannsynlighet kommer til å spise opp de andre mindre fiskene i akvariet.

Når solen har gått ned, og bøttene med saltvann har fylt seg opp med diverse skalldyr og fisk, er det på tide å reise hjem. Med rosinhud på tærne og en nyvunnet interesse for marinbiologi vinker jeg farvel til gruppen. Jeg har hatt det som fisken i vannet.

anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

Ellisiv Sunde Myrva, anmelderredaktør

Whose Rules – Pieces

Bruddstykker, oppstykket, fragmentert – men også en feit låt.

Isak's Island – Morning nest

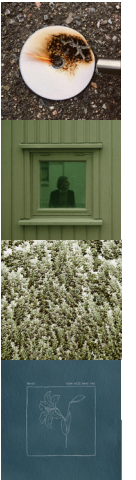
Romantiser høstmelankolien, gjør det!

Anders Jakobsen – Flutter

Sånn konseptuelt er det litt som at en veps har tatt bolig i øregangene.

Døssi – Time will heal her

Jeg har post-festival-sorg. Døssi spilte selv på By: larm, og vet hva det går i.

Kulturkalender uke 40 & 41

Visning av Dead Poets Society på Blindern

14/10

HVER SØNDAG

Fagutvalget for kunsthistorie og visuelle studier inviterer til filmvisning av Dead Poets Society!

Høsten 1959. På Welton Academy gjør man seg klar til gjennomføring av et hundreår gammelt rituale: mottagelsen av et nytt kull gutter til kostskolens nådeløse disiplin. Filmen ble tildelt Oscar i 1990 for beste originalmanus. En klassiker.

Hvor: Arne Næss' auditorium på Georg Morgensternes hus, Blindern
Når: 14. oktober, kl. 20.15

HVER SØNDAG

«Skyspace» & «Ganzfeld»: Gratis søndagsomvisninger

Hver søndag mellom klokken 11.00 og 16.00 er det mulig å få gratis omvisning i James Turrells underjordiske lysinstallasjoner «Skyspace» og «Ganzfeld». Magisk!

Hvor: Ekebergparken
Når: Hver søndag mellom kl. 11:00 og 16:00

Frank Znort Quartet på Blå

Fest hver dag, hver uke! Storbandet Frank Znort Quartet står i stormen for å spille for deg hver bidige søndag siden 1998. Hver uke er de der for deg for å gi deg en søndagskveld samt en blåmandag du sent vil, eller klarer, å glemme.

Hvor: Blå
Når: Hver søndag fra 15

Oppvekst mellom to kulturer

14/10

Abid Raja og Kadafi Zaman forteller begge personlig om å vokse opp mellom to kulturer i det moderne Norge.

Abid Raja og Kadafi Zaman har mye felles. De tilhører samme generasjon. Foreldrene deres reiste til Norge fra samme region i Pakistan. De gikk på Blindern omtrent samtidig og var del av samme studentmiljø på 90-tallet. På Deichman Bjørvika møtes de til samtale om å vokse opp mellom to kulturer i det moderne Norge.

Hvor: Deichman Bjørvika
Når: 14. oktober, kl. 19:00

Harald Nordbø, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Aktiv passivrøyking

Hvem: Ikke-røykere Hva: Bli med ut Hvorfor: Jeg vil ha selskap

En gang ble jeg kalt «årets skorstein» av arbeidsplassen min (grunnet mange røykepauser på jobb, det er livsfarlig å jobbe utendørs). Det er ikke noe problem det, bare jeg ikke røyker inne liksom, eller helst ikke lukter skikkelig vondt hele tiden. Jeg vet tilfeldigvis at en del «makt-personer» i miljøbevegelsen også tar seg en sigg eller et drag på fest. Om de ikke

gjør det, eller om de bare har selvdisciplin nok til å faktisk slutte, så er det i hvert fall noen av ikke-røykerne som faktisk blir med ut! Det er så hyggelig, det. Røyking er sosialt, det er en deilig pause i hvert fall hvis festen er bråkete. Kom og heng! Du trenger ikke stå midt i skorsteinsrøyken, bare vær i nærheten og hold meg (oss) med selskap. Please, 'a!

Ellisiv Sunde Myrva, journalist i Universitas

Ukas advarsel

«Statistikken»

Hvem: Menn kl. 2 på natta Hva: Konstruert virkelighet Hvorfor: Useriøst

Aldri diskuter politikk på fest, sies det. Men hva faen skal man gjøre når en står der helt intetanende og blir ufrivillig introdusert for en høyrevridd megler? Kanskje jeg bare oser av venstresiden – kanskje det er grepet om ølen og joggesko på klubben, ansiktet utad er vanskelig å kjenne igjen. Uansett er det vanskelig å ikke ville rødme hele personligheten sin når en eller annen svett sleik sier at «hvorfors skal ikke jeg få belønning for at

jeg jobber hardt, når folk snylter på Nav og lever godt på det». «Hva? Er du et nettroll? Hvorfor tror du på den myten», spør jeg. «Har sett statistikk», snøvler han. Og jeg har sett statistikk på at Epok i kjeften, tro på dagens boligmarked og dansing utelukkende med overkroppen statistisk sett betyr at du er en usympatisk og luguber faen. Men så er den «statistikken» litt for god til å være sann.

Alle vegar fører til juss

Denne veka kan ein lese om kutt i støtta til Jussbuss, noko som mellom anna fører til at dei kan ha færre tilsette frå justudiet. Vi har kome i kontakt med ei av dei som er sparka frå Jussbuss i forbindelse med saka.

Erik M. Oralsk Tvilsson, justudent og tidlegare tilsett, er fortvila.

– Eg har ikkje lenger ein stad der eg kan lære juss i praksis, seier han til Ad Notam.

Tvilsson er heldigvis ein dedikert student, og har teke saka i egne hender. Når han ikkje får erfaring frå riktig side av lova, har han sett seg nøydd til å finne alternative inngangar til jus i praksis. Studenten har nemleg byrja å begå egne lov-

brudd. Slik vert han jamnt og trutt kobla opp til ein advokat, og kan dermed følgje prosessen frå innsida.

– Eg saknar jo på sett og vis tida i Jussbuss, men no får eg ein meir unik og breiare erfaring som eg trur vil kome godt med seinare.

Men Tvilsson innrømmer at det ikkje berre er positive konsekvensar.

Førre veke gjekk han glipp av fleire forelesningar grunna fengselsopphald, og bøtene slit på studentøkonomien.

– Vidare må eg tenkje økonomisk, og gjennomføre lovbrudd der det ligg noko meir pengar, som til dømes narkotikasalg eller innsidehandel, seier Tvilsson.

Ukas studentvin

SPRUDLENDE TID: Endelig er samfunnet åpent igjen og vi kan slå oss løs på både dansegulvet og Tinder. Metermålere og munnbind kan byttes ut med klemmer og vin, men et åpent samfunn er også et dyrt samfunn for oss fattige studenter. Derfor er denne cavaen perfekt mens vi venter på stipendet.

Dette er en cava som passer de aller fleste ganer: Den er fyldig, kremet, har mye smak av epler og et litt søtlig hint av honning. Den er ganske kraftig, så den vil passe til det meste av mat. Her er det

bare å dra frem det du har lært av kokkekunster under korona og imponere alle på festen. Hvis du imidlertid ikke er helt klar for å dra frem festløven i deg, så er boblene såpass diskret at du kan klare å drikke hele flasken selv.

En liten boblefakta: Det sies at en god musserende skal smake bakverk, og jo mer croissant jo bedre. Enkelte paneldeltakere ropte begeistret ut ved første sipp at dette smakte akkurat som oblatene man får under nattverd, og selv om det ikke er helt croissant, er det vel et slags bakverk? Den vil også være perfekt i en mimosa til frokost, akkurat slik Jesus gjorde i sin tid.

Ingeborg Albert Rikheim, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Faustino Cava Brut Reserva

Pris: 139,90 kroner

Land: Spania

Alkohol: 11,5 prosent

Vi spør

300 hender for lite

Barene på campus står tomme, noe som definitivt ikke skyldes en mangel på tørste studenter. Problemet er heller at universitetet mangler frivillige til å stå i baren for å skjenke sine medstudenter. Jæger. G. Nien, en frivillighetskoordinator med dårlig samvittighet fra UiO, ringer Vanja Konradsen, prosjektleder ved frivillig.no i håp om å rette opp i sine synder.

(Ring... Ring...)

– Hei, jeg heter Jæger G. Nien og jobber som studentsfrivillighetskoordinator her på Universitetet i Oslo.

– Ja, hei.

– Nå som koronarestriksjonene endelig er fjernet, trenger vi frivillige til å jobbe i barene våre på campus. Derfor lurar jeg på om dere i frivillig.no kan stille opp med noen?

– Det kan vi gjøre! Da er det bare å registrere et oppdrag på frivillig.no, og så deler vi det i sosiale medier for å nå målgruppen i området.

– Supert! Kanskje litt kort vassel, men vi trenger omtrent hundre og femti frivillige til å stå barene nå førstkommande fredag?

– ... Det tror jeg nok ikke vi reker. Først må dere legge ut oppdraget, og så kan vi poste det. Vi har litt høstferie-bemanning nå, så vi kan ikke love at vi får ut en post før fredag.

– Okey... Kan dere skaffe halvparten da, altså syttifem?

– Hahaha, ja... Hvis vi hadde hatt tid til å legge det ut kunne vi kanskje klart det. Men i og med at det er seint på onsdag i dag og du skal ha det til fredag, så...

– ... er det kanskje litt optimistisk?

– Haha, jeg tror nok det er litt optimistisk.

– Okey Vanja, du hører sikkert at jeg ikke har gjort jobben min... Jeg skulle egentlig skaffet frivillige

for tre måneder siden, men jeg har bare prokastinert og sjekket Facebook de siste månedene...

– Haha, skjønner.

– ... Så nå risikerer jeg å miste jobben min. Fra en frivillig til annen, kan du låne meg et par tre hundre hender?

– Jeg har ikke noen frivillige hos meg. Det vi gjør på frivillig.no er at vi er et utstillingsvindu for alt det man kan bidra med som frivillig. For eksempel kan studenter gå inn på frivillig.no for å finne oppgaver og frivillige felleskap de ønsker å være med i.

– Jeg innser at jeg selv må vurdere min stilling. Vi snallast!

KVISS-CORBIN

- Da var det norske samfunnet gjenåpnet. Hvordan lyder det latinske uttrykket som oversettes til et forferdelig år?
- Hvilket parti fikk størst oppslutning under det tyske valget som nylig fant sted?
- Hvem regnes som messias i rastafarikultur?
- I hvilket land regjerte Pahlavi-dynastiet fra 1925 til 1979?
- Hvilket av disse landene har ikke blitt regjert av en keiser: Serbia, Mexico, Frankrike, Tyskland, Colombia, Japan eller Brasil?
- Kinas siste keiser blir tvunget til å gå av i en alder av seks og Republikken Kina dannes, Titanic synker, sommer-OL arrangeres i Stockholm, Sonja Henie blir født og polfareren Robert Scott dør på ferden tilbake fra sørpolen. Hvilket år er det snakk om?
- Hva er tittelen på krigseposet av tidligere Bond-regissør Sam Mendes som er kjent for å foregå i én enkelt sekvens?
- Hva heter den franske skuespillerinnen som gjentar rollen som Madeleine Swann i den ferske James Bond-filmen *No Time to Die*?
- Nevn ett av de to feltene den franske storheten Yves Montand kjent fra.
- Britney Spears har nå gjenvunnet sin uavhengighet, men hvor mange amerikanske nummer én-album har hun under beltet?
- Mange afrikanske nasjoner har også kjempet for sin uavhengighet, men hvilken stat er det siste i rekken?
- Hvilke fire land er de eneste som starter på bokstaven J?
- Hva heter forfatteren bak blant annet *Kafka på stranden*, *Norwegian Wood* og *Trekoppfuglen*?
- Nevn minst tre av Jane Austens fire romaner som ble utgitt i hennes livstid.
- Hva heter gitaristen i det amerikanske rockebandet Jane's Addiction?
- Hva heter den spanske regionen som grenser til Baskerland, La Rioja, Aragón og Aquitaine?
- Hvem vant nylig fellesstarten for herrer under VM i landeveissykling?
- VM i bueskyting ble også arrangert forleden. Hvilken nasjon dominerte medaljeoversikten?
- Utenom korte låneopphold i Hull og Ipswich, samt noen juniorår i Arsenal, har den fremdeles aktive legenden tilbragt hele sin karriere i West Ham United. Hvem er det snakk om?
- Martin Ødegaard storspilte i enda et nytt Nord-Londonderby mellom Arsenal og Tottenham. Hva ble resultatet i kampen på Emirates Stadium?

SVAR/DOM

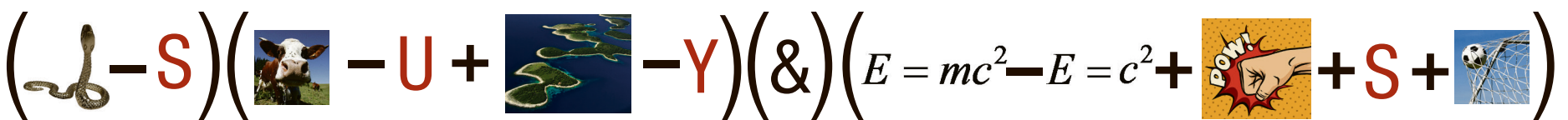

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chillie studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours:** WOW! Du er sååå flink!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Annus horribilis. 2. SP. 3. Keiser Halle Selassie I. 4. Iran. 5. Colombia. 6. 1912. 7. 1917. 8. Léa Seydoux. 9. Film og musikk. 10. Seks (Av ni totalt). 11. Sør-Sudan. 12. Jamaica. 13. Haruki Murakami. 14. Fornuft og følelse. 15. Stolt og fordom. 16. Navarro. 17. Julian Alaphilippe. 18. Sør-Korea. 19. Mark Noble. 20. 3-1.

Rebus

HINT: Heia gjenåpning. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Kinesisk børsfall» Det klarte Ingjerd Edledotter Megaard, Dei sorglause, Onklele til Bøvern, Raggls + Yngels = sant <3 og Mathias Jensen Svendsen.